HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 39. Sobota (Saturday) 25. září (September) 1976 Cena 25 centů

Tuto neděli, 26. září 1976 při Svatováclavské mši sv. Chicagského distr. svazu č. k. v kostele sv. Prokopa (18. ul a Allport) — obětované za oba naše národy doma a Boží ochranu Spojených států — budeme upřímně prosit sv. Václava, aby nedal zahynouti nám ni budoucím. — Alšův obrázek, který přinášíme, mluví o "Prameni sv. Václava". Jestli tu pověst neznáte, otiskneme vám ji v příštím čísle. — Pro dnešek je nám ta svatováclavská studánka výmluvným symbolem životodárného pramene naší svatováclavské tradice pro neustálou duchovní obrodu obou našich národů.

K úternímu svátku sv. Václava přejeme všem našim českým i slovenským Václavům, Vášům, Vašíčkům a česko-amerických Jimům všechno nejlepší. — Do Union-City, Okla., posíláme upřímné vinšování k řeholním jmeninám milému dp. Václavu Michaličkovi, našemu zasloužilému poslednímu řediteli bývalé Tiskárny českých benediktinů a přejeme mu krásnou pohodu v rodině jeho bratra a pod starostlivou péčí jeho energické sestry Marie.

Redakce

Čtyři čeští muzikanti "nové vlny" souzeni v Praze

Praha. — V úterý 21. září byl v Praze zahájen proces proti čtyřem českým rockovým hudebníkům, kteří ještě s jinými spolu utvořili dvě rockové skupiny po západním vzoru, zvané "Plastický lid vesmíru" a "DG 307". Jejich jména jsou Ivan Jirouš, Vratislav Brabenec, Svatopluk Karásek a Pavel Zajíček. Dalších deset má být souzeno později.

Je jim vytýkáno organizování veřejných výtržností, předbazuje se jim nihilismus, antisocialismus a klerikalismus. Soudní přelíčení má trvat dva či tři dny. Obžalovaným hrozí odsouzení do vězení až na tři roky, protože se nepodřídili směrnicím komunistické strany o "socialistickém" umění. Londýnská organizace Amnesty International, která vyšetřuje situaci politických vězňu v celém světě, se zajímá o tento případ; jejímu delegátu, rakouskému právníku Henry Goldmannovi, však nebyl dovolen přístup do soudní síně.

Mezitím v Moskvě byl poslán do blázince 39letý ruský zpěvák Pyotr Starčik, protože doma před svými hosty zpíval písně, neschválené komunistickou stranou Sovětského svazu. Čeká se, že pomocí drog bude ničen jeho zdravý rozum. Už jednom byl v blázinci v roce 1972, protože se odvážil kritizovat vedení sovětské komunistické strany.

Volby do evropského parlamentu až v roce 1978

Brusel. — V pondělí ministři zahraničních věcí devíti zemí evropského Společného trhu podepsali v Bruselu smlouvu, podle které se první přímé volby do evropského parlamentu budou konat v květnu nebo v červnu 1978. Tato událost by mohla být dalším krokem k utvoření jednotné Evropy. Celkem má být zvoleno 410 členů evropského parlamentu na pět let. Anglie, Západní Německo, Francie a Itálie tam budou mít po 81 členech; Holandsko 25 členů, Belgie 24, Dánsko 16, Irsko 15 a Lucembursko 6 členů.

Ve Švédsku skončila 44letá vláda socialistů

Stockholm. — V neděli po prvé za posledních 44 let zvítězila ve Švédsku při volbách koalice umírněných politických stran, která získala 50.7% hlasů, zatím co socialisté s komunisty obdrželi pouze 47.6 procent hlasů. Sociální demokraté obdrželi 42.9%, komunisté 4.7%, konservativci 15.5%, politický střed 24.1% a liberálové 11% hlasů. V parlamentě o 349 křeslech umírněné strany obdržely 180 křesel, socialisté 152 a komunisté 17 křesel. Komunisté byli vždycky koaličními partnery socialistu.

Koalice umírněných stran dala ujištění, že zastaví "sjíždění se Švédska do kolektivistického socialismu". Strana ministerského předsedy Olafa Palmeho odejde nyní do opozice. Političtí znalci se domnívají, že nová švédská vláda bude usilovat o decentralisaci moci, že zlepší své vztahy s Washingtonem, že bude povzbuzovat soukromý průmysl, a že hodí do odpadkového koše socialistický plán, znárodnit velké úseky švédského průmyslu.

ENGLISH SECTION INSIDE

Krajanský Cleveland připravuje oslavu nezávislosti Československa

která asi překoná všechny předešlé významem, leskem i mohutností.

Oslava bude především jakýmsi slavnostním otevřením České Národní Síně, kterou nový majitel, Jednota Sokol, znovu upravil a vyzdobil. — Slavnostním řečníkem bude pravděpodobně delegát presidenta G. R. Forda. — Umělecký pořad, jehož podstatou budou skladby našich klasiku obstarají především: Shaker Symphony Orchestra (dirigent dr. A. B. Wilson); profesorka Mary L. Kocour; osvědčení sólisté a sólistky. — Hlavními pořadateli oslavy jsou: Krajanský Výbor a Jednota Sokol. — Oslava se bude konat v neděli, 31. října 1976 ve 3 hod. odpoledne.

F. M.

Tuto neděli půjdeme na svatováclavskou mši

Jaroslav Orlický:

Do společenství kulturní Evropy přivedli české země svatí Cyril a Metoděj. Hlásali našim předkům slovo Boží pravdy v slovanském jazyku. Zakládali školy, psali knihy ve slovanské řeči, pro kterou složili z řeckého písma abecedu. Národy, které se uměly vyjádřiti vlastním písmem, stávaly se součástí kulturní Evropy. Vzdělanost měla tehdy větší váhu než množství zemí, které tehdy patřily pod správu říše Velkomoravské. Kulturně říše Velkomoravská znamenala mnoho. Politicky však neuspěla. Politickou neodvislost si v dalším vývoji zásluhou Přemyslovců zachovali jen Slované západní části bývalé Velkomoravské říše.

Po nastoupení na vévodský trun Přemyslovce sv. Václava začíná neodvislost české země nabývati pevnějších forem. Kníže Václav — na tehdejší dobu velmi vzdělaný — stal se tak zakladatelem naší národní státoprávnosti a kulturního rozkvětu vlasti. Předně jeho smíření s německým císařem dávalo mu sílu, kterou mohl využíti pro povznesení vlastní země. Svatý Václav přijal křesťanství jako životní náplň a státní program. Usiloval o uplatnění řádu Božího na zemi. V těchto ideálech se utvářel jak jeho soukromý život, tak i jeho moudrá rozhodnutí vladařská. Zželelo se mu prolévání krve v české zemi, a proto mírovou cestou upravoval svůj poměr k panovačným sousedům. Ve vnitřní politice zamezoval kmenovým bojům. Byl ochoten obětovati život vlastní k záchraně svých soukmenovců. V osobě Václavově se soustřeďovala vladařská moudrost s láskou ke všemu lidu. Žil ve skromnosti a nevyhýbal se tělesné práci. Nebylo v něm touhy po moci a knížeci nádheře. V jeho srdci žila láska ke každému. Na pražském tržišti vykupoval otroky z nevolnictví. Rád nasytil hladové a setřel slzu s tváře trpících. Jeho laskavost byla známa nejen v české zemi, ale i v celé tehdejší Evropě. Mimo jiné to dokazuje i anglická koleda o dobrém českém králi Václavovi. Šťastná byla česká země pod moudrou správou Václavovou.

Náš národní hřích — závist

(Dokončení na str. 12.)

Sloupek informací

KE ZPRÁVÁM Z NĚKTERÝCH ZEMÍ ASIE

Dne 2. dubna tohoto roku přetiskla chicagská TRIBUNE výňatek ze zajímavého článku odborného časopisu NEW SCIENTIST" o tom, že letectvo Sovětského svazu zahájilo "pravidelné špionážní výzkumy nad základnami NATO v západní Evropě". Informace říkala, že je provádějí letadla nového typu "MIG-25R", která dosahují výše přes 80.000 stop a dvaapůlté rychlosti zvuku. Jeden z celkem asi 250 sovětských super-MIGů-25R přistál předminulý týden v Japonsku a pilot požádal o azyl v USA, který mu byl nakonec udělen. Moskva se samozřejmě rozčiluje nejen na Ameriku, ale zlobí se i na Japonsko — které má ještě mnohem víc dalších starostí.

Letos 3. července se na celém území vítězného Vietnamu ustavil "stát diktatury proletariátu", který se — ač ještě v plenkách — začal chovat velmi velmocensky. Jedním z prvních cílů jeho politické ofenzivy se staly Filipíny — doposud dobrý přítel a spojenec USA . . .

Po smrti Mao Ce-tunga začátkem tohoto měsíce se vynořily další otazníky nad budoucností Taiwanu, který komunistický Peking vytrvale považuje za jednu z čínských provincií. — Ásie, to je ovšem ještě řada dalších států: Singapur a Malajsie, které se i v té organizaci "Třetího světa" snaží udržet umírněné politické soudy; Thajsko a Burma, jež jsou na spadnutí do komunistického klína, a Laos, který se v něm již nalézá z úplna. A také Indie, Pakistán, Bangladéš a například Hong Kong . . . Pro dnešek se však zdá být nejaktuálnější říci si něco víc o zemích, uvedených úvodem — o Taiwanu, Filipínách a o Japonsku.

□

ZRADÍME PŘÁTELE Z FORMÓZY?

Tak se také nazývá největší ostrov "Národní Číny", na který se uchýlily jednotky generalissima Čan Kaj-ška, poražené koncem roku 1949 komunistickými armádami "Čínské lidové republiky". V roce 1955 se Spojené státy zavázaly chránit Taiwan před možnou komunistickou invazí. "Národní Čína" se stala státem, který nejenže vzorně plnil spojenecké závazky, ale dostal se i ekonomicky tak na výši, že v roce 1965 mohly být zrušeny americké dodávky potravin. Dnes patří ke špičce 10ti průmyslových států, je jedním z nejspolehlivějších obchodních partnerů USA; objem vzájemné výměny zboží dosáhne v tomto roce podle věrohodných odhadů hodnoty vyšší než $4 biliony — desetkrát vyšší než s Pekingem. Vysílá zemědělské a technické odborníky do více než 40 zemí, má kulturní a obchodní styky s asi stovkou států — ale jenom 28 jich uznává Taiwan i diplomaticky, 104 pouze komunistickou Čínu, 14 států se zatím vyjádření zdržuje.

Nebylo tomu tak vždycky. Šestnáct miliónů "národních" Číňanů, usídlených na skoro 80 ostrovech kolem největšího Taiwanu (— jeden z nejmenších je jen pár mil vzdálen od pevniny, ovládané "lidovou Čínou" —) požívalo respekt demokratického světa. Pokládám za smutné zjištění, že to byla právě administrativa Spojených států, která začátkem 70. let přivodila obrat tím, že následovala politiku Britů a Francie a začala se sblížet v Pekingu. V roce 1971 byla "Národní Čína" vyloučena z Organizace Spojených národů; její zástupce nahradili služebníci Mao Ce-tunga. O rok později došlo k první návštěvě Nixona, tehdy prezidenta USA, v hlavním městě komunistické Číny. A letos stačilo v předvečer Olympijských her v Montrealu telefonické zavolání, aby ministerský předseda Kanady prosadil neúčast taiwanských sportovců . . . Poklonkování a až služebníčkování — to se nezdá být správnou politikou vůči státu, který nijak neskrývá své mocensko-politické cíle.

Domnívám se, že můžeme být rádi, že tohoto nebezpečí jsou si vědomi i vlivní političtí představitelé zákonodárných sborů Spojených států. Dne 28. srpna přetiskla chicagská TRIBUNE v rubrice "Dopisů redakci" list Edwarda J. Derwinského, člena Kongresu za 4. illinoiský distrikt. — "Až odejde Mao", napsal, "přijdou roky neklidu a nejistoty. Jestliže uznáme Lidovou republiku a přerušíme vztahy s Taiwanem, naruší se rovnováha sil na Dálném Východě. Přistoupíme-li na požadavek Pekingu rozejít se ve všem s Taipei (hlavní město Taiwanu, pozn.—J. N.), abychom mohli navázat plné diplomatické styky s Lidovou republikou — pak to neposlouží cílům Spojených států."

Zhodnocení situace, které je možné podepsat.

□

FILIPÍNY "NA CESTĚ ROZUMU"

Tak alespoň usoudil sovětský novinář Alexander Lavrentěv ve svém komentáři o situaci v Ásii, který přetiskly například i československé komunistické noviny. Pochválil iniciativu "jednotného socialistického Vietnamu", který vyslal náměstka ministra zahraničních věcí na cestu po Malajsii, Singapuru, Indonésii, Barmě, Laosu a Filipínách, aby v "mírové misi" hlásal pro tuto oblast jiho-východní Ásie vytvoření "oblasti skutečné nezávislosti, míru a neutrality". Největší úspěch — zdá se v podání Lavrentěva — měl tento posel komunistické ideologie na Filipínách. Napsal k tomu koncem července:

"Filipíny se odvážily na sebe vzít nový principiální závazek, odpovídající duchu Helsink. Jsou pevně rozhodnuty zbavit Spojené státy 'práva' používat vojenských základen s neokolonialistickými cíli".

V půli srpna šel ve stopách sovětského komentátora Bohuslav Borovička z pražského RUDÉHO PRÁVA. Pochválil "realistickou politiku" filipínského prezidenta Ferdinanda Marcose, jehož vláda prý "nemalou měrou přispěla k loňskému rozpadu agresivního vojenského bloku SEATO", a "v roce 1973 nazávala diplomatické styky se socialistickými zeměmi". Pochválil i Marcos-ovu návštěvu v Sovětském svazu, k níž došlo začátkem června letošního roku. To jsou údajně "první kroky na cestě k upevnění svrchovanosti, politické a hospodářské nezávislosti" Filipín. Dodal však: "K jejich uskutečnění je nezbytné, aby je vláda prováděla v těsné součinnosti s lidem, se všemi demokratickými silami v zemi".

Pražský komunista měl zmínkou o "lidu" a "demokratických silách" velmi pravděpodobně na mysli komunisty. Prezident Marcos se zdá být jiného názoru. Západní tiskové agentury přinesly začátkem září informace o dalším úspěchu jeho vojensko-politické "Operace Škorpión", v jejímž průběhu bylo od ledna tohoto roku zatčeno 25 vůdců ilegální komunistické strany Filipín, mezi nimiž je 9 členů jejího ústředního výboru. Před třemi týdny se orgánům Marcos-ovy vlády podařilo lapit Bernabeho Buscayno, známého více pod jménem "komandant Dante", jenž se v posledních letech stal velitelem guerillové komunistické "Nové lidové armády". Marcos se se svým "úlovkem" dal dokonce vyfotografovat (TIME 13. září).

O Marcos-ovi je známo, že si libuje v riskantní politice, která však nebývá nutně zároveň "cestou rozumu". Moskva mu neodpustí jeho protikomunistické kousky, a Spojené státy těžko mohou zapomenout současnou Marcos-ovu angažovanost proti USA.

□

JAPONSKO V KRIZI

Tato informace není nová. Japonsko je — více než kterákoliv jiná průmyslová velmoc — závislé na dovozu surovin — samo skoro žádné nemá — a na výsledcích zahraničního obchodu, jehož úspěchy jsou podmíněny lacinou prací. Cenová politika olejářských států otřásla proto jeho hospodářstvím ve značně vysoké míře. Zdražila cenu základní "krve" výroby a zdražila práci; tím poklesl zájem o japonský export.

Statistiky světové ekonomie — mám po ruce jednu z nich, vydanou v lednu tohoto roku v Západním Německu — konstatovaly pro Japonsko jisté možnosti zlepšení; hlásily však zároveň, že jeho hospodářství "není ještě přes kopec". Na cestě k ozdravění leželo pak několik balvanů v podobě stávek, které jsou podle znalců ostrovní říše jejím pravidelným "jarním obřadem". Nejvíce postihla japonské hospodářství dubnová stávka zaměstnanců z 90ti procent státních železnic. Podstatně se snížily objednávky super-tankových lodí, vyráběných v japonských loděnicích: v roce 1975 byla poptávka vyčíslena na 32 miliónů tun, letos nepřekročí 12 miliónů. Zahraničně-obchodní firmy valem likvidují své filiálky v Tokyu a jiných japonských centrech, protože jejich udržování se stává finančně neúnosné. Dvouložnicový apartment, který by v Chicagu zaměstnance stál kolem $350 měsíčně stojí v Tokyu $1,000 až 01,500 a přitom "úměrně" vzrostla i cena potravin.

Na krizové situaci v Japonsku není bez viny americká firma Lockhead, totiž její politika podplácení vlivných osobností spřátelených států, které, jak víme, ani v královských kruzích neodolaly dolarovému šeku v nějaké "slušné" výši. Koncem roku 1974 vedla různá podezření k pádu dynamického předsedy vlády Tanaky — a před několika týdny k jeho zatčení. Novým ministerským předsedou se stal vůdce vládní Liberální strany (— jinak "liberální", než to známe u nás —) Takeo Miki, 69letý politik s "čistou vestou". Jeho strana mu přikázala bojovat tvrdě proti všem formám korupce. Jestliže je na informacích různých západo-evropských pramenů něco pravdy, pak má nyní Miki potíže i ve vlastní straně právě proto, že *boj za čistotu politického živ-*
ta vzal doopravdy.

I k takovým absurdnostem dochází — a krize se jimi ovšem nevyřeší.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC; 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 25, 1976 — Vol. 1., No. 39.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů:
pozorně snažlivé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Pretoria — V pátek 17. září Státní tajemník Kissinger zahájil v Pretorii své rozhovory s jihoafrickým premiérem John Vorsterem. V týž den černoši na předměstí Johannesburgu Soweto demonstrovali proti Kissingerově návštěvě Jižní Afriky. Při těchto demonstracích policie zastřelila 6 černochů a 35 jich zranila. Kissinger se snažil přemluvit Vorstera, aby připustil k jednáním o budoucnosti Namibie také zástupce hnutí SWAPO (South-West African People's Organization), jež Organizace spojených národů uznává za právoplatné zástupce obyvatel Namibie. Zároveň přijel do Pretorie také rhodéský premiér Jan Smith. Kissinger změnil svůj původní záměr, nikdy se s ním nesetkat, a pozval jej na neděli 19. září na americké velvyslanectví k rozhovorům o budoucnosti Rhodesie. Předtím mluvil s presidenty Nyererem a Kaundou, kteří jej informovali o tom, že Afričané jsou připraveni sáhnout ke zbraním a bojovat až do vítězství v případě, že jeho mírová mise se nepodaří. V neděli pak tajemník Kissinger mluvil s premiérem Smithem celých sedm hodin. Smith prý "reagoval příznivě" na anglo-americký plán, předat do dvou let v Rhodésii vládní moc černošské většině. Ještě bude záležet na tom, zda s tímto plánem budou souhlasit Smithova politická strana "Rhodesian Front" a hlavy černošských afrických zemí, zejména presidenti Nyerere a Kaunda, které Kissinger hned potom jel navštívit, aby je informoval o výsledku svého rozhovoru se Smithem.

• • •

Washington. — Při manévrech NATO spadl nejmodernější americký bombardér F-14 z US letadlové lodi Kennedy do moře, 100 mil severozápadně od Scapa Flow ve Skotsku, kde je moře 1900 stop hluboké. V bombardéru je také tajná a velmi účinná americká dálková střela Phoenix, která je schopna bez omylu zničit nepřítele, vzdáleného 100 mil. Protože v té době byla na blízku jedna sovětská válečná loď, jsou obavy, že Sověti by se mohli pokusit vyzdvihnout letadlo z mořského dna. Americké námořnictvo se o to pokusí co nejdříve; podobné operace z těchto hloubek se už mnohokrát podařily bez obtíží. Kdyby se však tato operace nepodařila, bude letadlo zničeno pomocí výbušnin.

• • •

Palmdale, Cal. — Spojené státy právě dokončily stavbu vesmírné spojky (shuttle) "Enterprise", která bude schopna převážet lidi do nadzemského vesmíru — například do vesmírné laboratoře — a zpět. Je dlouhá 122 stop. První pokusy s ní budou konány v příštím roce a první let do vesmíru je plánován na březen v roce 1979. Tato spojka vzlétne vertikálně pomocí dvou raket, obletí zeměkouli ve vesmíru, vrátí se k zemi a přistane s kolovým podvozkem jako letadlo.

• • •

Panama. — V Panama City studenti demonstrovali proti zdražení životních potřeb následkem sucha. Panamská vláda však obvinila z těchto protivládních demonstrací Spojené státy, které prý pomocí CIA chtějí způsobit v Panamě chaos a státní převrat. Dva američtí vojáci byli přitom zatčeni a obviněni, že prý podněcovali levicové studenty k vzpouře. US velvyslanectví však popřelo jakoukoliv účast Spojených států na těchto nepokojích.

• • •

Maputo, Mozambik. — Na severozápadě Mozambiku v provincii Tete došlo k výbuchu plynu v uhelném dole, kde pod zemí pracovalo 140 horníků. Je jen malá naděje na jejich záchranu, protože zařízení dolu je velmi primitivní.

• • •

Washington. — V roce 1974 po olejovém embargu arabských producentů byl v Paříži založen spolek IEA (International Energy Agency), jehož úkolem mimo jiné také bude, v případě nové krize zdrojů energie — řídit rozdílení zásob oleje mezi členské země. Dosud se stalo členy této organizace 19 předních průmyslových zemí, včetně Spojených států, Kanady, Velké Británie, Francie, Západního Německa, Belgie, Holandska a Japonska. Letos na podzim bude tato organizace řídit jakési "manévry", trvající 6 až 8 týdnů, při kterých se bude předpokládat nové embargo zemního oleje, a organizace bude simulovat jeho rozdílení mezi členské země, aby získala potřebné praktické a organizační zkušenosti pro případ skutečné krize.

• • •

Washington. — Dne 8. března 1948 bylo ve Spojených státech náboženství vyloučeno z veřejných škol; v roce 1963 na nátlak organizovaných ateistů Nejvyšší soud vyloučil z veřejných škol i modlitbu. Pak se šlo ještě dále: veřejná škola prohlásila tradiční morálku za zastaralý přežitek a namísto ní hlásá novou, situační, kterou mnozí právem nazývají nemravností. Mládež je vedena k tomu, aby od prvních známek puberty se "osvobodila" od všech zábran a plně se pohlavně vyživala bez ohledu na tělesné i duševní následky. Bůh už nemá ve veřejné škole žádné místo. Mnozí rodiče a vychovatelé se pak zděsili nad výsledky této školní politiky a snaží se dosáhnout toho, aby "kyvadlo se vrátilo nazpět" a Bůh byl vrácen do školy. V některých státech se na začátku vyučování dovoluje nikoliv modlitba, nýbrž chvíle "meditace". Zatím co organizace "American Civil Liberties Union" horečně usiluje o vyloučení veškeré zmínky o Bohu z veřejných škol, nové organizace "Christian Civil Liberties Union" a "Citizens for Public Prayer" se snaží náboženství do škol opět zavést. Podle průzkumu Gallup 77 procent Američanů by si přálo zavedení modlitby do škol. Republikáni ve svém politickém programu jsou pro nový ústavní doplněk, jímž by se ve veřejných školách dovolovala modlitba; demokraté však nečiní ve svém programu žádnou zmínku o této věci.

• • •

Washington. — Američané se vesele žení a vdávají a stejně vesele svá manželství zase rozlučují. Soud pak přiděluje děti jedné či druhé straně. Ve Spojených státech je navíc ročně uneseno průměrně 100 tisíc dětí těm z rodičů, jemuž děti přiděleny nebyly. Tyto akce, často prováděné najatými specialisty, zůstávají nepotrestány, poněvadž nejsou považovány za skutečné únosy. Snahy o zavedení nového zákona, jímž by se takové skutky trestaly, dosud neměly úspěch; tajná policie FBI namítá, že v případě přijetí takového zákona by neměla nic jiného na práci než pátrání po unesených dětech. Nejlepší ochranou dětí před únosem tedy zůstává jejich bedlivé střežení na každém kroku.

• • •

Jeruzalém. — Arabská mládež v sedmi městech okupovaného území západního břehu Jordánu demonstrovala čtyři dny proti izraelské okupaci. Při srážkách s izraelskou policií byl zabit jeden Arab. K podobným bouřím došlo na západním břehu už dříve v tomto roce; při nich bylo Izraelity zabito 10 mladých Arabů.

• • •

New Delhi. — Zákonodárna státu Maharasthra odhlasovala zákon, podle kterého Indové a Indky nesmějí mít více než tři děti; kdo by jich měl více, bude potrestán dvouletým uvězněním. Tento zákon bude ještě musit být schválen federální vládou, aby se stal platným. Jsou obavy, že pod nátlakem vlády Indiry Gandhiové i ostatní indické státy si dají podobné zákony. Federální vláda už nařídila všem svým zaměstnancům, jichž jsou tři milióny, aby se povinně dali sterilisovat, mají-li už tři děti. Proti této vládní politice nuceného omezování porodů protestují mohamedáni, jichž je v Indii 61 miliónů, a katolíci, kteří tam tvoří jen malou menšinu. Indie má na 610 miliónů obyvatel, a ročně tam přibývá na 13 miliónů nových lidí; tamní porodnost dosahuje výše 3.5 promile. Nyní Indové proudí do nemocnic, klinik a sterilisačních ústředí, aby se tam dali sterilisovat; letos už bylo od dubna do září sterilisováno celkem dva milióny lidí. Ve Spojených státech se vloni za celý rok dalo sterilisovat 1.3 miliónu Američanů. Katolická morálka sterilisaci zakazuje, protože to je mrzačením zdravého lidského těla.

• • •

Santiago. — Augusto Pinochet, předseda vládnoucí junty v Čile, slíbil v den třetího výročí svržení marxistického režimu Allendeho Čilanům "novou demokracii" bez politických stran, za účasti veškerého obyvatelstva. Vůbec se nezmínil o tom, zda se budou v Čile kdy konat svobodné volby.

• • •

Praha. — Československé národní hospodářství prochází dobou velké krize; proto tři ministři — náměstkové ministerského předsedy Jan Grigor a František Hamouz, jakož i ministr zemědělství Bohuslav Večeřa — vzali za to na sebe zodpovědnost a odstoupili. Podle zprávy Ústředního výboru komunistické strany strojní průmysl nesplnil své plánované normy v produkci pro vývoz, a tam, kde plán byl formálně splněn, bylo vyrobeno mnoho zmetků (odpadkového zboží). V zemědělství byla letos špatná úroda, na čemž prý nesou vinu nedostatečná výkonnost a nízká kvalita zemědělských pracovníků. Československo vyváží průměrně 31 procent své strojní výroby do Sovětského svazu. Ústřední výbor komunistické strany požaduje podržení tohoto procenta, avšak přitom zdůrazňuje potřebu podstatného zvýšení výroby strojů pro vývoz do kapitalistických zemí. Jen tak prý ČSSR bude moci vyřešit své hospodářské potíže. — Tak i komunistické země závisí přece jen na tom nenáviděném kapitalistickém západu!

• • •

Řím. — Severoitalská provincie Friaul byla opět postižena zemskými otřesy. Byly způsobeny hmotné škody; tři lidé přišli o život a na 40 jich musilo být ošetřeno v nemocnici. Při zemětřesení 6. května tam přišlo o život skoro 1,000 lidí a na 80,000 jich zůstalo bez přístřeší. Doposud jich asi 40,000 žije ve stanech, ačkoliv se v této předalpské krajině zima rychle blíží.

• • •

Londýn. — V Anglii sice pršelo vydatně tři dny a tři noci, avšak kvůli tamnímu nynějšímu katastrofálnímu suchu je to jako kapka do moře; aby bylo dostatek vody, musilo by tam pršet aspoň měsíc. Proto omezování spotřeby vody tam trvá a ještě bude musit být rozšířeno. Anglie letos prožila nejhorší sucho v posledních 500 letech.

• • •

Washington. — Podle tištěné zprávy US ministerstva obchodu "Světové obyvatelstvo 1975" bylo na konci roku 1975 na světě asi čtyři miliony lidí; tento počet se zdvojnásobí za 39 let, bude-li se světové obyvatelstvo množit stejně rychle jako dnes. V rozvojových zemích dnes žije 72 procent světového obyvatelstva, zatím co před 25 roky ho tam žilo pouze 66 procent. V téže době se přírustek z nových porodů zvýšil v rozvojových zemích z 1.8 procenta na 2.2 procenta — patrně zlepšením lékařské péče a zásobování — zatím co v pokročilých průmyslových zemích klesl z 1.3 na 0.8 procenta — a to hlavně snížením počtu porodů. Asiaté a černoši se tedy chystají utlouci běločhy čepicemi, když nechtějí mít děti...

• • •

Ankara. — Turecké letadlo Boeing 727 se 154 osobami na palubě, většinou italskými, západoněmeckými a tureckými turisty, se zřítilo v hornaté krajině blízko města Isparta v Malé Asii. Všechny osoby v letadle zahynuly.

• • •

Bangkok. — V džungli v jižním Thajsku kolem města Betongu při hranicích Malajska se organizují a vyzbrojují komunističtí guerilové "Národní armády pro osvobození Malajska". V Malajsku samotném by komunističtí guerilové byli snadno vypátráni a zničeni malajskou armádou. Thajská vláda musí všechny své síly soustředit na boj proti komunistickým guerilům na severu země, a tak guerilové na jihu nejsou rušeni. Komunističtí guerilové tam jsou rekrutováni vesměs mezi čínskými přistěhovalci.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-1-9633

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

VLAST JEŽÍŠOVA

Čteme-li Nový zákon, tu se nás někdy zmocňuje přání poznat blíž onu zemi, kde se narodil, žil a působil Pán Ježíš. Už sv. Jeroným řekl, že řecké historiky pochopí lépe ten, kdo viděl Atény, a Písmo sv. ten, kdo viděl Palestinu. Bohužel není to každému dopřáno. A tak saháme po cestopisech a literatuře, seznamujeme se s přírodními i sociálními podmínkami země a přenášíme v duchu na místa, která byla poutníkům všech dob tak posvátná.

Svatá země! Jaké vzrušení a zvědavost v nás vzbuzuje to jméno! Jak vypadala v době, kdy po ní kráčel Ježíš? Na její půdě se odehrály závažné dějiny; dala světu Spasitele. Velikosti jejího poslání by měly odpovídat i rozměry země. Je rozsáhlá, ó nikoli, je tak maličká, že se i sv. Jeronym sám přiznal, že se stydí mluvit o její velikosti, aby se mu pohané nevysmáli. Za časů Ježíšových měřila 30.000 km2 a měla 1 až 2 miliony obyvatel.

Jméno dostala ku podivu po největším nepříteli izraelského národa; po Filištincích, kteří obývali jižní pobřeží Sýrie. Řekové jim říkali Palaistinoi, z čehož se vyvinul název Palestina. Řecký dějepisec Herodot označoval tímto jménem Kanaán. Název Palestina se pak postupem času přenesl na další kraje.

Palestina byla sice rozlohou nepatrná, ale měla velký význam pro svou polohu. Byla mostem, který spojoval Afriku s Asií. Přes ni vedly významné dopravní tepny, z nichž nejznámnější byla Via Maris - Mořská silnice. Po palestinských cestách putovaly obchodní karavany, byl čilý ruch, ale pronikala jimi také nepřátelská vojska egyptských faraónů a mezopotámských králů a tuto krásnou zemi hluboce poznamenala.

Za časů Ježíšových zahrnovala Palestina Judsko, Samaří, Galileu, za Jordánem pak Pereu a Dekapolis (území deseti měst). O všech těchto zemích se mluví v Novém zákoně. Podle jejich počtu se dá soudit, že složení obyvatelstva bylo velice pestré. Jižní část — Judsko — byla převážně židovská. V ostatních zemích, kromě židů, požidovštělých skupin a Samaritánů, žili také pohané, hlavně Řekové. Tato směs lidí s různou kulturou mluvila také několika jazyky. Archeologické nálezy dokázaly, že se v době Ježíšově mluvilo hebrejsky, aramejsky a řecky. Hebrejština se po babylonském zajetí stala jazykem kultovním, jehož užívali v synagógách, méně pak jazykem hovorovým, neboť ji od 7. stol. zatlačovala aramejština, která byla také mateřským jazykem Ježíšovým. Není pochyby o tom, že

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

26. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, svou všemohoucnost dokazuješ nejvíce tím, — že jsi slitovný a milosrdný. — Prosíme tě: Zahrnuj nás milostí, — ať se naše touha po tom, co slibuješ, — naplní blažeností věčnou. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE ČTVRTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY. (Nm 11, 25-29)

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal jej sedmdesáti mužům starcům. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad, i na nich spočinul duch a oni byli mezi těmi, kdo byli písemně určeni. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře.

Tu přiběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: "Eldad a Medad prorokují v táboře." Josue, syn Nunův, služebník Mojžíšův od mládí, řekl: "Pane můj Mojžíši, zabraň jim v tom!" Mojžíš mu odpověděl: "To tak žárlíš pro mne? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!"

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 5, 1-6)

Nuže tedy, vy boháči: rozplačte se a naříkejte nad strastmi, které na vás přitrhnou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežírají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví tělo jako oheň. Hromadili jste si majetek ještě i tyto poslední dny.

Hle, mzda, o kterou jste ošidili sekáče, kteří vám požali pole, ta mzda a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a oddávali se rozkoším, krmili jste se ještě i tehdy, když už už nastávala řež. Odsoudili jste a připravili o život spravedlivého — vůbec se vám nebránil.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 9, 38-43. 45. 47-48)

Jan řekl Ježíšovi: "Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání démony, ale s námi nechodil; i bránili jsme mu, protože s námi nechodil."

Ježíš však řekl: "Nebraňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned tak zlořečit. Kdo není proti vám, je pro vás.

Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu.

Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, lépe by mu bylo, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.

Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma rukama do pekla, do ohně neuhasitelného. A svádí-li tě k hříchu noha, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života chromý, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. A jestliže tě svádí k hříchu oko, vyloupni je; lépe je pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla kde 'jejich červ neumírá a oheň nehasne'."

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Tu přinesli zlaté a stříbrné nádoby, jež byl odnesl Nabuchodonosor z bývalého chrámu jerusalemského, a pili z nich král a velmoži jeho. Pili víno a chválili bohy své, zlaté a stříbrné, měděné, železné, dřevěné a kamenné.

V tu chvíli ukázaly se prsty jako ruky člověka, píšícího naproti svícnu na povrchu stěny paláce královského. Když král viděl články píšící ruky, změnila se mu tvář, myšlenky jeho děsily ho, klouby kyčlí jeho se uvolňovaly a koleno bilo mu o koleno.

A zkřikl král silně, ať přivedou hadače, chaldy a věštce. Ujav slovo král, řekl mudrcům babylonským: „Kdokoli přečte toto písmo a podá mi výklad jeho, oděn bude purpurem a zlatý řetěz dostane na hrdlo a třetím bude v království mém."

Tehdy všedše všichni mudrci královští nemohli ani písma přečísti ani výkladu jeho podati králi. Proto král Baltasar velmi se poděsil, obličej jeho se změnil i velmoži jeho se děsili.

Tu královna matka pro tu věc, která se přihodila králi a velmožům jeho, vešla do hodovny a ujavši slovo řekla: „Králi na věky buď živ. Myšlenky tvé neděstež tebe a tvář tvá se neměň! Jest jeden muž v tvé říši, který má v sobě ducha svatých bohů, a za dnů otce tvého rozumnost a moudrost byly v něm shledány. Vždyť i král Nabuchodonosor, tvůj otec,*) knížetem hadačů, zaklinačů, chaldů a věštců jej ustanovil, „otec tvůj" — *pravím — „ó králi, protože duch neobyčejný, rozumnost, moudrost, vykládání snů, zjevení tajných věcí a řešení věcí zavilých shledány byly v něm, to jest v Danielovi, jemuž král jméno dal Baltasar. Proto buď nyní Daniel zavolán a ten věc vyloží."*

Když tedy byl Daniel uveden před krále, král ujav slovo, řekl mu: „Tys-li jsi Daniel, jeden z judských zajatců, jež přivedl otec můj, král, z Judska? Slyšel jsem o tobě, že ducha bohů máš a že důvtip, rozumnost a moudrost neobyčejná byla shledána v tobě. Právě teď vešli přede mne moudří hadači, aby přečetli toto písmo a podali mi výklad jeho, ale nemohou mi povědčti, co to znamená. Já pak slyšel jsem o tobě, že umíš temné věci vykládati a zavilé řešiti. Proto, jsi-li nyní s to, abys písmo to přečetl a výklad jeho mi podal, purpurem oděn budeš, zlatý řetěz na hrdlo dostaneš a třetím vladařem v říši mé budeš."

Nato ujal slovo Daniel a řekl před králem:

„Dary svoje si nech, a odměny domu tvého jinému dej. To písmo však ti přečtu králi, a výklad jeho ti podám.

Ó králi! Bůh nejvyšší dal království a moc, čest a slávu Nabuchodonosorovi, tvému otci.

Když však se pozdvihlo jeho srdce a duch jeho zatvrdil se v pýše, sesazen byl s trůnu království svého a sláva jeho byla mu vzata...

Také ty, synu jeho, Baltasare, neponížil jsi srdce svého,.... ale proti Panovníku nebes pozdvihl ses, nádoby domu jeho přineseny byly před tebe, a ty i velmoži tvoji víno z nich jste pili.

A bohy stříbrné a zlaté, měděné, železné, dřevěné a kamené, kteří nevidí ani neslyší, — velebil jsi, kdežto Boha, který má život tvůj v ruce i všecky cesty tvé, neoslavoval jsi.

Proto od Něho poslán byl článek ruky, jež napsala, co psáno jest. A toto jest písmo, jež napsáno bylo: Mane, Thekel, Fares. A význam těch slov jest tento:

Mane: Sčetl Bůh tvé království a učinil mu konec. Thekel: Zavěšen byl jsi na váhu, a byl jsi shledán lehký. Fares: Rozděleno bude království tvé a dáno Médům a Peršanům."

Tu z rozkazu králova oblečen byl Daniel v purpur, zlatý řetěz dali mu na hrdlo a prohlásili o něm, že je třetím vladařem v říši.

Téže noci zabit byl Baltasar, král chaldský, a Darius Médský, původním jménem Ugbaru nebo Gobriáš, místokrál perského krále Cyra, nastoupil vládu maje dva a šedesát roků. Dan. 5.

Dějepisné poznámky k vypravování.

Babylonský král Nabuchodonosor, na jehož dvoře trávili své zajetí Daniel a jeho přátelé, panoval od roku 605 až do r. 562.

Ještě za života Nabuchodonosorova nastoupil na trůn jeho syn Amel Marduk, jenž vlivem Danielovým dopřál více svobody uvězněnému králi judskému Joachinovi. Proti Amel Mardukovi se vzbouřil jeho svak Neriglissar, zmocnil se vlády a panoval od r. 559 až do r. 556. Po smrti Neriglissarově nastoupil na trůn nedospělý Labaši-Marduk. Po několika měsících byl ve spiknutí zabit. Jeden ze spiklenců jménem Nabonid stal se posledním králem babylonským. Matka Nabonidova byla dcerou krále Nabuchodonosora. Nabonid však ve skutečnosti nevládl. Byl politickou opozicí uvězněn. Místo něho vládl jeho syn, korunní princ, Baltasar. (556—539.) Daniel, jak jsme právě četli, předpověděl konec Baltasarovy vlády a byl sám svědkem, jak se jeho předpověď splnila.

Dne 12. října 539 vtrhl do Babylona Ugbaru nebo Gobriáš vojevůdce mocného krále perského Cyra. Tento vojevůdce, kterého vypravování nazývá Dariem Médem, byl dříve místokrálem v médské provincii. Nyní se stal místokrálem v Babylonii.

Jak se jmenuje Baltasarův hřích.

Král Nabuchodonosor odcizil z chrámu jerusalemského posvátné nádoby. Zločin jeho dovršil král Baltasar, když poručil z těchto nádob při hostině píti. Zločiny tohoto druhu nazýváme svatokrádežemi. Zasluhuje povšimnutí, jak přísný trest Boží stihl svatokrádce.

Měj v úctě, co je Bohu zasvěceno!

Bohudíky ještě jsou lidé, kteří mají v největší úctě všecko, co jest zasvěceno Pánu Bohu, ať už je to osoba: kněz, řeholník, řeholnice, ať je to místo: chrám, hřbitov, ať je to posvěcená věc: kříž, socha, obraz, všecky věci, které se nalézají v kostele neb na hřbitově. Všecko, co jest Bohu zasvěceno, stává se přímým majetkem Božím. Každý pak, kdo se nešetrně, hrubě a se špatným úmyslem majetku Božího dotýká, dopouští se svatokrádeže.

Dávejme náhradu Nejsvětějšímu Srdci Páně!

Bohužel jest za naší doby také mnoho lidí, jimž není nic svatého. Slovy i skutky tupí a pronásledují kněze a řeholníky, znectívají chrámy, hřbitovy, kácejí kříže, sochy svatých, vykrádají svatostánky. Těchto zločinných svatokrádeží je plný svět. Nepochybujeme, že Bůh vždycky dovede nalézti vinníka, ať už svým dobrotivým milosrdenstvím nebo přísnou spravedlností. Jest záslužné modliti se za tyto zaslepené a nešťastné hříšníky a zároveň dávati Božskému Srdci Páně náhradu za ony veliké a nesčetné urážky vlastní vroucí láskou.

Krádež, která se nikdy nepodaří.

Vrcholem svatokrádežných skutků jest v Novém Zákoně pokus o krádež milosti Boží. Milost Boží chce krásti, kdo některou svátost přijímá nehodně: kdo vědomě a dobrovolně ze studu nebo ze zlé vůle zamlčuje těžký hřích ve svaté zpovědi, kdo s těžkým hříchem přistupuje k svatému přijímání, k biřmování, k svěcení kněžstva, k stavu manželskému. Tato svatokrádež zahubila Jidáše a po něm mnoho a mnoho duší. Bůh si svoji milost ukrásti nedá. Poznává a polapí svatokrádce ihned. Proto apoštol Pavel s velikým důrazem napomíná věřící v prvním listě ke Korintským (II, 23.—29.): „Já jsem přijal od Pána to, co jsem též podal vám, totiž že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, „vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: Toto jest tělo mé, které se za vás vydává, to čiňte na mou památku. Taktéž vzal i kalich po jídle a řekl: Tento kalich jest nová úmluva potvrzená mou krví. To čiňte, kolikrátkoliv jej píti budete, na mou památku. Proto, kdo bude jísti chléb tento aneb píti kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž však každý sám sebe (zpytuj své svědomí) a tak z toho chleba jez a z kalichu pij, neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně."

Běda!...

Svatý Jeroným píše: „Ty jsi chléb andělský,... Kdo není Tebou nasycen, ten rozmanitými hříchy a hříšnou slabostí jest nemocen.... Kdo Tebe nehodně přijímá, k své zkáze a k svým mukám Tebe znova ukřižuje... Ty jsi ovšem již nesmrtelný a nemůžeš trpěti, nehodným přijímáním Tvá moc se nezmenší, ale tresty nehodných se zvětšují. Ach běda, milý Pane, co mám více o takových říci!"

Opakem svatokrádežného počínání jest upřímná svatá zpověď, časté a hodné svaté přijímání, pokorná a vřelá úcta k Bohu, k osobám, místům a věcem, Bohu zasvěceným.

DANIEL UKAZUJE NICOTU POHANSKÝCH BOHŮ.

Podvodné tajemství babylonské modly prozrazeno Danielem — Daniel ztroskotal chrám i modlu — Potupný konec boha-háda — Daniel uvržen do jámy lví — Dostává se mu zázračným způsobem pokrmu — Vítězství Danielovo.

Cyrus, Peršan ujal se vlády nad královstvím babylonským.

Daniel byl králův spolustolovník a vážen ější nežli všichni přátelé jeho.

Babyloňané měli také modlu, jež slula Bél, to jest Pán. Každý den vynaložili na ni dvanácte měr bělí, čtyřicet ovcí a šest džbánů vína. Také král jej ctil a chodil každý den klaněti se jemu, kdežto Daniel klaněl se Bohu svému.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

(Pokračování z min. čísla.)

Takový čistě papírový člověk velmi snadno nabude křivé perspektivy a snadno stane se otrokem efemerních aktualit. Proto by mělo býti alespoň v budoucí generaci napraveno to, co se u naší generace již napraviti nedá.

Pozorný, obratný člověk, který si umí pomoci v každé situaci, jest dobrým žurnalistou. Jeho nebezpečím jest, jak jsme jinde konstatovali, myšlenkové herectví. Formulka, kterou bych chtěl zachytiti tento talent, všech kategorií žurnalistiky od posledního "penny — a liner" až po šéfredaktora jest — pohotovost a čestnost. Snad se bude někomu zdáti, že tato druhá vlastnost náleží do kategorie morálky a nikoli talentu. Ale lidé bez talentu pro morálku, lidé morálně nezdraví, nemohou být dobrými žurnalisty, protože k pohotovosti patří, aby člověk měl měřítko všech věcí v sobě. Kdo je nemá, ztratí smysl pro to, co může být pravda a co je očividnou lží, ztratí tudíž schopnost citlivě reagovat a správně kombinovat. Bez lásky ke všednímu dni, k životu, nelze životu sloužiti. "Bych jazyky lidskými i andělskými mluvil a povědom byl všelikého zjevení i tajemství, lásky kdybych neměl, nic mi to neprospívá!" Kolik bylo již v žurnalistice takových "výborně informovaných", povědomých všelikého tajemství a zjevení, kteří zahynuli bídně nedostatkem lásky! Než to náleží opět do kapitoly o žurnalistické morálce.

NOVINÁŘSKÝ SLOH

Mluví se mnoho o novinářském slohu. Existuje však skutečně nějaký typický novinářský sloh? Zdá se spíše, že tu platí mutatis mutandis, starý výrok, že v novinách je každý sloh přípustný, vyjma sloh nudný. Existují ovšem jisté typické novinářské fráse, jistý typický novinářský jazyk, jistá šablona, ale novinář, který si na svém slohu skutečně dává záležet, se této šablony bude hleděti vystříhat. Přes to jest nutno i této šabloně věnovati několik slov. Rossi (Rossi: Loc. cit.) sebral ve své knížce "Journ. Dialektik" celou řadu určitých novinářských triků, jest však třeba říci, že tyto triky patří spíše do vnější úpravy novin, nežli přímo na stylistickou stránku. Typický novinářský trik jest na příklad působiti na veřejné mínění tím, že se určité události vždy dávají pod týž tendenční titulek. Typ takového titulku jest na příklad "Zase jeden". "Zase jeden" píše se v protisocialistických listech, kdykoli se, dejme tomu, stane nějaká defraudace v socialistické organisaci. "Zase jeden" se píše v listech socialistických, kdykoli se dostane do konfliktu s trestním zákonem příslušník hořejších deseti tisíc. Tato operace s titulkem jest trik, který má pomáhat straníkovi zařazovat pod společnou "nadávku" tytéž životní zjevy a má posilovat tendenci listu. Skrývá však v sobě i psychologické nebezpečenství pro novináře samotného, neboť i jemu bere schopnost rozeznat případ individuální od obecného schématu, vede ke generalisaci a otupuje jemnost pozorování. Proto novinář má se pokud možno vystříhati těchto prostředků. Nejen proto, že otupuje se tak pozorovací schopnost čtenářova, ale především proto, že si ji tím otupuje sám, neboť s čím kdo zachází, tím také schází. Schématičnost činí noviny nudnými a tím nelze nikterak nahraditi to, co získají na přehlednosti. Stranické noviny pak trpí také nutně tím, že musí omílat určitou frazeologii, která obyčejné však nevznikla u psacího stolu, nýbrž na řečnické tribuně, jak upozorňuje správně J. J. David (David: Loc. cit.).

Existuje ovšem zcela specifická rhetorika péra a byly doby, kdy byla nejen velmi oblíbena, nýbrž kdy dospěla i jistého vrcholu klasické dokonalosti. Tak jako mělo české malířství své období theatrálních historických scén svého Brožíka, jako měla česká poesie období skvělé veršové rétoriky Svatopluka Čecha, tak měla i česká žurnalistika svého Eima, jehož ocenil po této stránce velmi instruktivně ve své studii v "České revui" dr. Arne Novák (Arne Novák: Eim. Česká revue). Nikdy však nesmí se novinář domnívat, že to, co klidilo skvělé úspěchy na schůzi, bude také dobrým novinářským článkem. Při článku odpadá osobní kouzlo řečníkovo, jež tvoří často dobrou polovinu jeho úspěchu. Co působí svým zvukem na davy, obyčejně na papíře působí "jak protěž v herbáři, jež bílou plísní dýše." Musí-li již noviny pracovati s hesly, jest třeba, aby to byla hesla ražená pro tisk a nikoli pro schůzi.

(Pokračování)

VLAST JEŽÍŠOVA.

(Pokračování ze str. 4)

Ježíš vedle aramejštiny a hebrejštiny znal také řecky.

Pán Ježíš strávil většinu svého života v Galileji, v severní části Palestiny. Jak to jméno vzniklo? Je to počeštělá forma hebrejského slova 'galil ha-gojim', což znamená "okres pohanů". Bylo tam totiž více pohanů než věřících a k tomu se ještě víra vyznavačů Jahve v důsledku mezinárodního ruchu a vlivu nemohla měřit s vírou přísně pravověrných židů z Judska. Ti proto také svými galilejskými souvěrci opovrhovali a nedovedli se smířit s myšlenkou, že by odtud pocházel Mesiáš. Nikdo zatím ještě nevysvětlil, proč Josef, Ježíšův pěstoun, opustil Betlém a usadil se v Nazaretě, v pohanském kraji. A tak nás tato fakta udivují. Ale jen zdánlivě. Už proroci předpověděli, že se těmto pohanským zemím dostane Světla. A tak Judsko opovrhovalo Galilejí, ale nakonec stala se tato země po posledním židovském povstání pro Židy z Judska jediným útočištěm a centrem náboženského a kulturního života. Vždyť jsou dobře známy jejich slavné školy v Sephoris a v Tiberiadě. A tak se změnilo vše ve prospěch Galileje.

Podíváme-li se na mapu, vidíme, že se zde střídají hory, nížiny, pouště a jezera, které tu zanechalo moře. To vše Ježíš znal, neboť Palestinou procházel. Horské masivy se táhnou po obou vzdálenějších stranách Jordánu a nejvyšší hory dosahují přes 1000 m. Jordán, řeka spásy, protéká hlubokým údolím. Vědci se však boji o její budoucnost. Protože mu ubývá vod, předpovídají jeho konec. Následkem toho má vyschnout také Mrtvé moře. Za kolik tisíc let?

V Palestině jsou velmi úrodné oblasti, je to především Jižní Galilea, Samaří, obilnice Palestiny, a všechny nížiny. Úrodu Palestiny chválí bible a potvrzuje každý, kdo tam zavítal. Je to země olivovníku a fíkovníků, broskvoní, vinné révy a všech druhů ovoce. V nížinách se pěstuje pšenice, ječmen, fazole, čočka, kukuřice, proso, melouny, okurky, rajčata, citrusové plody, pomeranče. V době, kdy vše rozkvétá, mění se celá země v ráj. Je to jedinečný pohled! I Ježíš měl oči otevřené pro život kolem sebe. Z přírody a ze života čerpal příklady pro svá podobenství. Velmi často to byly příklady z pastýřského života, neboť Palestina žila z ovcí. Dávaly jí mléko, sýr, maso, kůži na sandály. Z bible známe Boha jako dobrého pastýře, který zná své ovce. Ta myšlenka se ozývá již v žalmech a byla zdrojem síly i pro takové myslitele, jako byl E. Kant, který napsal: "Všechny knihy, které

(Pokračování na str. 13)

JAZYKEM RODNÝM JSME BOŽÍ CHVÁLU PĚLI

Obrázky z našich prázdninových zájezdů:

Spillville — Ia.

Dwight — Nb.

Filadelfia — Pa.

Springfield — Il.

I když do konce roku zažijeme ještě některé oslavy amerického bicentennia — ty hlavní už máme za sebou. Že jich bylo hodně, a že se i všichni naši krajané, staří i mladí, upřímně snažili, aby dopadly co možná nejpěkněji, není snad třeba ani připomínat. Záslužnou práci při těchto oslavách — kromě velkých tradičních amerických organisací vykonaly tentokrát etnické skupiny.

Sama Amerika v roce svého národního bicentennia chtěla si totiž připomenout z kolika příslušníků jiných národů jsou Spojené státy složeny a jakým duchovním přínosem a pracovní schopností tito přistěhovalci svou novou vlast obohatili. Na druhé straně příslušníci přistěhovaleckých rodin generací starších, či mladších, chtěli poukazem na svůj podíl, který při výstavbě Ameriky měli, této krásné, bohaté, rozlehlé a mocné zemi poděkovati za možnost usídlení, obživy, náboženské a kulturní svobody, kterou jim opouštějícím své domovy, ať už z důvodů politických či hospodářských — ve velké míře poskytla.

Stalo se tak z vůle Boží a proto za vše, zač Americe vděčíme, je především nutno poděkovat Bohu. A tak se stalo, že v pionýrských státech našeho českého přistěhovalectví naši krajané se rozhodli, že při bicentenniálních amerických oslavách by chtěli poděkovat Bohu rodným jazykem svých rodičů a prarodičů; jazykem, kterým předkové Boha vzývali, když do této nové a cizí země přišli z Čech, Moravy a Slovenska a kterým i je — svoje děti naučili se modlit.

A tak "Dvořákovo" Spillville v Iowě a malé městečko Dwight v dosud "české" Nebrasce požádaly Klub Domov z N.S.Č.K., aby měl účast na jejich místních oslavách bicentennia českou mší svatou a tanečním vystoupením krojované skupiny mládeže.

Protože šlo o to, aby co největší počet mládeže se tohoto dění zúčastnil a zároveň, poněvadž toho bylo na jeden klub opravdu mnoho, domluvil se Klub Domov s Moravskou kulturní společností a se svými přáteli, že na tyto krajanské bicentenniální oslavy uspořádají společné zájezdy.

A tak 5. července jsme se Spillvillskými v místním kostele sv. Václava jazykem rodným děkovali a chválu pěli Bohu. Po mši svaté naše mladé tanečnice a tanečníci měli vystoupení v pavilónu Dvořákova parku, při kterém divákům, z nichž někteří se na ně přijeli podívat opravdu z dalekého okolí i osamocených farem, předvedli naše národní tance v původních krojích.

Do Spillville s námi přijel i pan Bohouš Semrád, aby na varhanech kostela sv. Václava, na kterých kdysi hrával sám Mistr Antonín Dvořák, doprovázel zpěv kostelních písní při dopolední mši svaté, kterou sloužil a při níž kázal náš duchovní Otec Vojtěch Vít, O.S.B. Odpoledne českými písničkami, hranými na přenosných elektrických varhanech, které si pan Semrád přivezl s sebou, rozezpíval celý rozlehlý sál nové osadní školy. Děkujeme mu za jeho pochopení a obětavost.

Srdečně pak děkujeme našemu milému berwynskému krajanskému pracovníku Freddy Kaloví, rodáku spillvillskému, který za naší návštěvy ve Spillville byl zrovna se svou rodinou ve svém rodišti. Byl nám opravdu všude, kde toho bylo zapotřebí, přátelsky nápomocen. Naše upřímné díky patří dp. Louis Tržilovi, nynějšímu faráři u sv. Václava, za jeho pozvání a laskavé přijetí a členům K. D. (bratrská pojišťovna Katol. Dělník) za jejich štědré pohostinství. Ve Spillville jsme nebyli poprvé a doufáme, že také ne naposled; jezdíme tam opravdu rádi.

* * *

V jazyce rodném jsme Pána Boha potom vzývali v neděli 25. července s krajany ve Dwight v Nebrasce, kde v kostele Nanebevzetí koncelebroval Otec Vojtěch Vít českou mši svatou s místním mladým farářem Vatem, který je českého původu. *Upřímně děkujeme i jemu za jeho přátelské přijetí* a varhanici kostela paní Hrníčkové za její obětavé zkoušení a doprovázení kostelních zpěvů.

Krojovaná skupina naší mládeže zatančila i dwightským a všem hostům, kteří se na jejich český festival, pořádaný v rámci amerického bicentennia, sjeli zblízka i z dáli dvakrát: v sobotu k večeru a v neděli odpoledne. Opravdu upřímně chceme poděkovat známému nebraskému krajanskému pracovníku Alfrédu Nováčkovi za jeho srdečné pozvání a milé pohostinství, kterého se nám ve Dwight dostalo a kde jsme se všichni cítili jako na pouti někde doma. Měli jsme též radost, že aspoň ve Dwight jsme se sešli s dr. Vladimírem Kučerou, když jsme se letos do Wilbur nedostali.

Samozřejmě nejprocítěneji jsme prožívali spojení s Kristem eucharistickým, a pění chvály Pánu Bohu znělo v jazyce rodném nejmohutněji při slavné koncelebrované české mši, sloužené při eucharistickém kongresu v sobotu 7. srpna v kostele sv. Petra ve Filadelfii, kde je pochován Blah. Jan Nepomuk Neuman. Vyvrcholením Eucharistického kongresu bylo v neděli Statio mundi na stadiu J. F. Kennedyho, kde jsme byli spojeni v modlitbě se všemi našimi bratřími ve víře. Byl to nezapomenutelný zážitek, který většina z nás prožije jen jednou v životě, a který nás bude sílit v našich těžkých chvílích. Ve Filadelfii se naše mládež zúčastnila v krojích slavné koncelebrované české mše svaté a zpříjemnila svým tanečním vystoupením v Slovenské hale, která je hned v blízkosti kostela sv. Petra, setkání našich krajanů z různých států Ameriky, Kanady i Evropy. Finančně podpořil zájezd krojované skupiny mladých Národní svaz českých katolíků, cestovní kancelář "Cihak World Travel, Inc.", Klub Domov a dp. Ludvík Němec.

* * *

Kromě těchto tří delších zájezdů v neděli 18. července vystoupila tato společná krojovaná skupina naší mládeže s úspěchem na chicagské "International Trade exposition", která se konala na nově přestaveném "Navy Pier", a která byla dlouho a pečlivě připravována starostou města R. Daleym, aby se stala úspěšnou chicagskou oslavou amerického bicentennia.

V sobotu 14. srpna se pak tito mladí tanečníci a tanečnice zúčastnili ještě Illinoiského bicentenniálního "State Fair" ve Springfield, hlavním městě státu Illinois.

* * *

Během těchto zájezdů se naše mládež a všichni, kteří s námi byli, daleko podívali, poznali nové státy a nová města, viděli známé historické památky ve *Filadelfii a ve Washingtoně, setkali se se starými přáteli*, navázali přátelství nová, poznali blíže jeden druhého, a tak budou jistě rádi vždy na toto bicentenniální putování vzpomínat.

Před ukončením naší prázdninové "reportáže" chceme ještě poděkovat těm, bez jejichž zájmu a pomoci by se byly těžko všechny tyto zájezdy a bicentenniální vystoupení uskutečnila. Je to především Otec Vojtěch Vít, kaplan českých bohoslužeb u sv. Prokopa. V krojované skupině mladých, která nás reprezentovala jak účastí v národních krojích při krajanských českých bohoslužbách v rámci oslav americké nezávislosti, tak tanečními vystoupeními a zpěvem byla: Elene Austová, Eva a Irenka Balašová, Carol a Edward Burknap, Rostík a Vašek Kučera, Anita a Gina Karbanová, Veronika Kozumplíková, Ellen Koplin, Tommy Kuchválek, Pavla a Mirek Kůrkovi, Rosemarie Marešová, Eva a Hana Manová, Rose-Ann Pěkná, Joe, Rosemarie a Jana Přitasilová, Joe, Vašek a Mařenka Příkazská, Eva a Ida Příkazská, Ilona Sovová, Jana Šmelhausová, Jennie Ulrichová, Honza Uhlíř, Pavla a Blanka Vedralová a Zdenka Židlická. Tance nacvičila Rose-Ann Pěkná a Honza Uhlíř za přátelské pomoci a pochopení všech zúčastněných.

Organisaci zájezdu měla na starosti Rose-Ann Pěkná a F. Uhlířová. Všude, kde bylo za-

(Dokončení na str. 11.)

VASIL BEJDA ODHALUJE

(Z tajných protokolů ideolog. odd. ÚV KSČ)

(Pokračování z min. čísla.)

Rumuni tento pojem nepřijali. Znamenalo by to prý současně i kritiku čínského postupu a nepřímo i kritiku vlastní. Nemají čisté svědomí proto, že Čínu podporují i v době, kdy Čína vede vysloveně protisovětský a antisocialistický kurs.

□

PROČ NENÍ KS ANGLIE U MOCI

Některé komunistické strany na Západě jsou velmi významné a silné. Jde zejména o KS Itálie, ale i Velké Británie, i když tam údajně dojde ke změně vedení. Vždycky jménem suverenity a nezasahování zasahovali do našich vnitřních záležitostí. Nás poučovali, jak máme situaci hodnotit, postupovat a pracovat. Nenechali jsme se odradit, měli jsme svůj názor a podle něj jsme postupovali. Ukazuje se, že jsme postupovali správně, protože jsou zde nějaké výsledky. Měřítkem správnosti postupu je vždy určitý výsledek, pohyb, postup vpřed a ne verbální forma. Slova jsou sice pěkná, ale nemohou být kritériem.

Když nás komunisté ve Velké Británii poučují o tom, že *postupujeme nesprávně, tak proč při posledních parlamentních volbách ve Velké Británii* za ně nehlasovali všichni komunisté. Strana je početně slabá a oni nedokázali vytvořit ani takovou situaci, aby pro ně hlasovali všichni komunisté, takže nemají ani jednoho poslance v Dolní sněmovně. A nás budou poučovat, jak máme pracovat. U nás se přece uskutečnila socialistická revoluce a bylo dosaženo určitých výsledků.

□

KS ITÁLIE MŮŽE ZA FAŠISTY!

Italská komunistická strana je početná, ideová a s bohatými zkušenostmi. Ale vedle ní je silné fašistické hnutí, to má třistatisícové demonstrace, které proklamují fašistická hesla, program a cíle. Kdo na to má větší vliv, aby se tyto fašistické tendence prosazovaly? Oni či my?

□

PAN VELVYSLANEC INTERVENUJE

Náš velvyslanec v Itálii napsal listu stranického vydavatelství, že by bylo vhodné, aby do literatury nezařazovali takové čs. autory jako je Šik, Goldstücker, Pelikán, protože jsou to protičeskoslovensky orientovaní lidé, kteří špiní ČSSR atd. V zájmu dobrých vzájemných vztahů je o to požádal. Neučinil to ani ÚV naší strany, ani nikdo jiný, pouze tento velvyslanec a přesto to oni považují za vměšování do vnitřních záležitostí. Oni tedy mají právo na hodnocení toho, co se u nás děje a my nemáme mít právo říci svůj názor k věcem, které se nás dotýkají. Jak to, že nemáme takové právo?

Jejich vedoucí činitel může nedávno veřejně prohlásit, že neuznává nejen rok 1968, vstup vojsk, internacionální pomoc, ale že nesouhlasí ani se současným naším vedením. Toto nemá být vměšování do vnitřních záležitostí?

□

VŠECHNY SOUDIT NELZE

Pokud jde o sektu "Boží principy", co vedlo k jejímu kongresu nebo jaká jsou její hlavní centra? Nevím, zda to má být informace pro posílení této sekty. Již jsem říkal, že primát v Československu má Bratislava. Dále se rozšířila do Banské Bystrice, Žiliny, Českých Budějovic, Tábora, Plzně i do Prahy. Jde o jednotlivce. Neví se, kdo je šéfem této sekty, neboť mají daleko větší než vojenskou disciplínu. Někteří představitelé se tzv. realizují a budou souzeni. Všechny členy sekty pochopitelně nelze soudit. Případné počty nebo způsob boje proti nim nemohu uvést, protože je neznám. Proč měli kongres je pochopitelné. Chtějí se rozšiřovat, chtějí mít svoje centrum, chtějí, aby boží pravda v jejich pojetí se šířila po celé republice. Proto se sjednocují, rozcházejí a znovu setkávají a znovu sjednocují. To je obyčejný postup každé instituce případně politické organizace.

□

FARIZEJSKÉ DUŠE

V Brně to došlo tak daleko, že si tam družstevní formou vybudovali klášter. Zatím neslouží původnímu účelu, ale 18 miliónů korun je pryč. Využili k tomu dokonce socialistickou formu. Jedinou možností je usilovat o to, aby tyto objekty sloužily občanským záměrům a blahu. Ne všude se to daří. Mnohé hrubě dokončené stavby stojí a čekají, jakým účelům budou sloužit.

V Bratislavě před Modrým kostelíkem stojí vždy v neděli spousta aut i šestsettrojek. Jezdí tam lidé z venkova, ale i z mnohých úřadů vzdávat Pánubohu úctu, ženit a vdávat se. Zřejmě jejich manželství budou mít delší trvání. Z Bratislavy zase jezdí lidé do kostelů mimo město.

To jsou všechno lidé, kteří mají farizejskou duši. Navenek vystupují jako ateisté, protože by jimi měli být z titulu svého povolání. Ve skutečnosti jsou nábožensky založeni.

□

AŤ SI SVOBODNĚ PROTESTUJÍ

Dotaz, jak se dále vyvíjejí lidé typu Kohouta, Vaculíka, Seiferta. O Seifertovi bych nerad mluvil. Lidé typu Kohouta a Vaculíka se nevyvíjejí, oni se už nezmění. Jsou vysloveně antisocialistického ražení. Zůstávají u nás, stěžují si, že jejich děti nemají možnost se uplatnit, odejít na Západ nechtějí, jsou proti nám zaměřeni a dělají všechno, aby naši socialistickou přítomnost špinili. Kohout dal zase interview rakouské televizi a západoněmeckým novinám, kde znovu ukázal, v jaké nesvobodě žije a jak je v Československu všechno špatné. Přitom tito lidé nežijí nijak bídně. Mají konta za vydávání svých knih na Západě, která vesele využívají. Je pravda, že byla učiněna jistá opatření v podobě zvýšení daně za převod valut do ČSSR. To je otázka hospodářské regulace, na kterou má každý stát právo. On chce být svobodný, nechť si tedy svobodně protestuje.

□

SADAT NAJEDNOU FAŠISTA?

Pokud jde o Sadata a jeho proamerickou a protisovětskou politiku. Jak proti ní čelit?

Je pravda, že Sadat jde cestou proamerické a protisovětské politiky. Zřejmě si vzpomíná na své mládí, kdy byl ve fašistické organizaci. Jeho politika je protisovětská, i když on sám ji za takovou neoznačuje. Podstatou změn, které proběhly, je obrat k orientaci na USA. Zřejmě v Mladé frontě vyjde článek, ve kterém se veřejně pustíme do této jeho politiky.

□

K AKTIVIZACI DUBČEKA

V poslední době se prý aktivizuje skupina kolem Dubčeka. Na Západě prý byla publikována závěť Smrkovského?

Pokud jde o tuto závěť, nic nevím. Je možné i pravděpodobné, že existuje. Pokud jde o aktivizaci skupiny kolem Dubčeka, Dubček se aktivizoval tím, že např. dodatečně poslal kondolenční list paní Smrkovské. Přitom nešlo o kondolenční list jako spíše o obhajobu vlastní politiky, tzv. socialismu s lidskou tváří. Západ rozšiřoval, že Dubček nebyl o smrti Smrkovského informován, takže se ani nemohl pohřbu zúčastnit. To není pravda, protože Dubček mezi zaměstnanci lesní správy, kde pracuje, sám prohlásil, že se pohřbu nezúčastní. List psala zřejmě skupina lidí, neboť on sám by se při svém inteligenčním kvocientu jeho formulace těžko dopracoval. Říká se tam, že v roce 1968 někteří funkcionáři, kteří se báli o svá koryta a postavení nesprávně informovali Sovětský svaz a proto došlo ke vstupu spojeneckých vojsk. Neobviňuje SSSR, ale některé soudruhy, kteří se báli o své postavení.

Nás mrzí, že tato Dubčekova kondolence vyšla v italském komunistickém listě, jako by neměli o čem psát, s odůvodněním, že zájem věci si žádá, aby byl svět o všem správně a dobře informován.

Západ by chtěl mít zřejmě nějakou figurku, která by symbolizovala čs. opozici. Dubčekovi synové už jsou v suchu a dostudovali na vysoké škole, takže se zdá, že by mu nebylo proti mysli se vrátit do úlohy velkého politika. Krizové období s halasnými výkřiky o svobodě a demokracii je dávno za námi a úspěchy, kterých jsme dosáhli v jednotlivých oblastech od té doby ve veřejném životě, v hospodářské, politické i ideologické sféře nás přesvědčují o tom, že jedině věrnost principům marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu jsou cestou k dalšímu úspěšnému rozvoji. Nemůže být řeči o nějaké jiné alternativě socialismu, která by vedla k chaosu a nepořádku a dalším tragédiím národa. Jistě o návrat k těmto věcem v Československu nikdo usilovat nebude.

tm Listy

(Dokončení v příštím čísle.)

Vladimír Richter:

SVATÝ VÁCLAVE – VRATISLAVEM NÁM BUĎ!

K svátku knížete sv. Václava

VŠEM ORELSKÝM SESTRÁM A BRATRÍM ŽUPY SVATOVÁCLAVSKÉ V EXILU

Ideálem křesťanů — nedostižným vzorem dokonalosti je Kristus. Nedostižným — neboť on je vtělený Bůh. V Jeho osobě v míře nejvyšší soustředěny jsou ctnosti, které činí člověka dokonalým. Učil slovem i životem. A ke všem volá: Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem. Veliký v činech i v utrpení, veliký ve slávě i ponížení.

Ve světle dějin i četných legend z úsvitu našich národních dějin stojí před naším zrakem ušlechtilá postava svatého knížete Václava, pokorného sluhy Kristova, apoštola víry katolické ve staré naší vlasti, budovatele státu a moudrého vladaře — statečného, odvážného a neústupného, kde se jednalo o právo a pravdu; přitom byl mírný jako beránek. V ruce jeho praporec s orlicí, po boku meč, jejž tasí nerad — jen na obranu spravedlnosti — z očí hledí mu dobrota a odhodlanost — pravice jeho žehná zemi české, která je jeho dědictvím.

Známe jeho život. Je jako zahrada, plná jarních květů. To jsou jeho ctnosti a dobré činy a je jich mnoho. Utrhněme alespoň ty nejkrásnější a uvijme kytici k jeho svátku, ke dni 28. září 1976. Uvijme kytici k jeho oslavě a svému povzbuzení, neboť i k tobě, sestro Orlice, bratře Orle a milá mládeži orelská, volá tvůj vůdce a tvůj vzor — jehož jméno zdobí orelskou župu ve vyhnanství, a jehož jménem byla posvěcena i orelská zástava již před čtvrtstoletím: **"Buďte mými následovníky, jako já jsem Kristův!"**

K ctnostem božským svorně družily se v životě sv. Václava i ctnosti základní, opatrnost, statečnost a mírnost; na nich spočívá mravní život člověka, jich je třeba zejména vladaři. Ujal se vlády ve věku velmi mladém — kolem 17 let — kdy bývá tak málo smyslu pro vážné úkoly, tak málo rozvahy, tolik lehkomyslnosti a marnivé ctižádosti, a přece kníže Václav jeví moudrost, hodnou starozákonního Šalamouna. Pochopil čeho třeba k zachování a zdaru národa, jehož chtěl být otcem: Jednoty vnitřní, upevnění křesťanství, které přinášelo novou, vyšší a vítězící vzdělanost a pokoje s mocným sousedem — Němci. Poznávaje marnost boje proti přesile, při nespolehlivosti žárlivých velmožů, cestou smírnou, za nepatrný poplatek, uchránil zemi od nepřátelského vpádu. Nezachoval se tím svým nepřátelům tehdejším ani pozdějším, jimž by nebyl vhod žádný věrný syn katolické církve a druzí jej líčili jako slabošský nástroj kněží, jakoby státními důchody plýtval na prospěch církve, a z nedostatku statečnosti zavázal se k potupnému placení 500 hřiven stříbra a 120 volů. **Křivdilo se tím knížeti a dějiny brzy mu daly za pravdu.** Pyšný jeho nástupce, bratr Boleslav odepřel Němcům poplatek, ale po marném boji musel jej dávat opět. U knížete Václava, jenž pýchy a ctižádosti neznal, byl to čin moudrosti vladařské a opravdového vlastenectví. Avšak v nutné potřebě osvědčil dostatek statečnosti.

Čestný boj nabídl vzpurnému Radislavu Zlickému, jsa hotov třebas i obětovat sebe, aby ušetřil nevinné krve lidu a tak ukázal, že není zbabělý. Dovedl také pevnou rukou krotit výstřelky odbojných zemanů a zaváděl v zemi pořádek bez krvavého sice násilí, ale neústupně, předcházeje sám dobrým příkladem. Spravedlnost jeho velebí staroslovanská legenda, která vypravuje, že ubohým pomáhal, bídné krmil a ošacoval, vdovám a sirotkům nedal ublížit, vězně a otroky na svobodu kupoval, všechen lid, chudé i bohaté stejně otcovsky miloval. — Láska k bližnímu je zkušebním kamenem pravého křesťana. **"Po tom lidé poznají, že jste učednici moji, budete-li mít lásku jedni k druhým"** — řekl Kristus. Jak něžným způsobem jeví se tato přední ctnost v životě našeho

(Dokončení na str. 9.)

DOPISY našich čtenářů

KNOX, IND.:

Ctěná redakce a milí čtenáři,

zrovna nemám co na práci, venku je parno k zalknuti, a tak sedám v basemantu, abych Vám něco napsal o králi ptactva—orlu, kterého mají naše Spojené státy ve svém znaku.

Když před sto lety Amerika oslavovala své první století narozeniny, tehdejší pořadatelé oslav vystavěli na výstavišti ve Filadelfii také zvláštní pavilonovou-klec pro velikého opeřence — holohlavého orla, jehož obraz máme dodnes na našich amerických mincích a známkách. Jeho opatrovníkem byl na výstavě vojenský vysloužilec Jimmy Mc Ginnis, který byl zároveň poutavým vypravěčem všem návštěvníkům výstavy o všem tom, čím se tento orel proslavil.

Jako malé "orlátko" byl chycen indiánem zv. "Blue Sky" v hnízdě vrcholu stromu, který Indián podřezal. Z hnízda skáceného stromu vypadlo "orlí bejby" a Blue Sky jej vzal domů. Krmil ho rybami a masem a tak si jej brzy ochočil. Potom za pět bušlů korny ho prodal bílému muži. Toho času začínala v Americe civilní válka a tu osmi dobrovolníkům z Wisconsinu napadlo, že by mohlo být povzbuzující skutečně živého "ptáka svobody" vzít do války; tak koupili orla za dva a půl dolaru.

Na poprvé se orel procházel okolo tábora jako pejsek "puppy" s pocitem mladého hrdého pána. Našel velkého zalíbení u vojáka Jimmie Mc Ginnise — a nedovolil nikomu jinému, aby jej krmil. Jimmie zrobil červeno-bílo-modrý štít pro orlovo bydlo. Na této žerdi mohl sedávat, uvázán dosti dlouhým provázkem za nohu tak, že mohl trochu poletovat. Když regiment odcházel "marčem", Jimmie nesl orla ssebou jako praporečník. Orel byl zdraven zástupy lidu v každém městě. Ve státním Capitolu za presidenta Lincolna byl nazván jménem "Old Abe".

Během času Old Abe dospěl ve statného ptáka. Jeho bohatě peřnatý hnědý kabát se třpytil jako měděnka v zlatém slunečním světle. Jeho hlava a ocas se bělely, nohy jasně žluté, jejichž pařáty odrážely se černým leskem. Ačkoliv vážil jen 10 a půl libry, byl-li naštvaný nebo rozčilen, načechral své peří a tím vyhlížel dvakrát tak velký. Rozsah křídel měřil šest a půl stopy.

Old Abe nemíval rád chlapce ani psy, protože ho škádlili. Ale miloval pochodující sílu rázným krokem oddílu vojska v pohledné zdatnosti jako jeden muž, imponující jeho odvaze. Jistěže římský cézar z téhož důvodu kdysi své legióny nazval orly. Podobně Old Abe měl též rád provolávání slávy a muziku. Když kapela hrála, téměř poplácával křídly a vydával pisklavé zvuky. Při vojenské paráde rád seděl na důstojnickém koni a přehlížel. Důstojníci pluku vždy mu salutovali.

Bitevní zápas vždy jej vzrušoval. Uslyšev poprvé střelbu z kanonu, přetrhl své pouto a vznesl se do výše. Vojáci se domnívali, že už je navždy pryč, neboť kouř zastíral ho jejich zraku. Nemohli uprostřed dunění střelby slyšet jeho povzbudivé skřeky. Po boji kroužil v oblacích, odkud se snesl na své bidlo, načež za pískotu a radostného kolotání si načechral peří, procházel se a proletoval se kolem celého tábora.

Pak už Old Abe nebyl nikdy uvazován na provaz. Tu často zanechával svého bidla a odletěl si zarybařit, nebo na hon. Měl možnost pokojně si zaskřehotat a dát "good bye" Jimmie-ovi, ale neudělal to. Mohl potom však vysoko se vznášet a přeletovat pochodující regiment. Chlapci tím byli potěšeni a vítali jej vždy domů.

Provázel tímto způsobem 4 válečné roky vlastenecké obrance zcela s loyální kmenovou příslušností k jejich útvaru. Byl ve 22-ti bitvách a po každé z nich se vracel ke svému regimentu. Jeho bidlo bylo často zasaženo kulkou; několikrát i peří měl pošramoceno, ale nikdy nebyl zraněn. Po válce Old Abe žil 15 roků ve State House, Madison. Tam jej Jimie ošetřoval do vysokého stáří, až Old Abe 1881 zesnul navždy. Sláva jeho věrnosti bude žít dále a bude připomínat krále z ptačí modré říše "Blue Sky", jak ji indiánské jméno symbolizuje. Zároveň zůstává Old Abe symbolem věrnosti a víry celé naší Ameriky, která, když zůstane věrna víře, přetrvá všechna zla z Boží vůle.

Z americké encyklopedie do češtiny uvedl — s pozdravy váž. redakci a milým čtenářům

Jožka Hanák.

OREGON, OHIO:

Ctěná redakce Hlasu Národa, milí čtenáři!

Už jsem dost dlouho nepsal, tak chci alespoň pár řádků napsat z našeho krajanského Toleda a okolí.

Tento rok několik našich starších krajanů oslavovalo jejich 50leté jubileum manželského sňatku, někteří 60leté, a někteří i více. A ti mladí se zase žení a vdávají, což často slyšíme tu naši českou muziku. V nedalekém Assumption, Ohio, každým rokem pořádá skupina "Čech-polka Club", velkou církevní a národní slavnost, kde se sejde tisíce našich krajanů. Odpoledne je velký národopisný program v národních krojích; první zpěvácké kroužky zpívají naše krásné české písně a tři české kapely vyhrávají. Pak mládež malá i dospělá předvádí v národních krojích naše národní tance za velké účasti našich krajanu z Chatham, Ont., Canada a jejich velké taneční skupiny. Když se tak díváme, což se nám zdá, že jsme skutečně na tom našem malovaném moravském Slovácku a sv. Antonínka nad Blatnicí, kde všechno hýří krásou a barvami národních krojů jak velké pole rozkvetlého máku.

Toto ale vlastně není, o čem jsem chtěl psát. Mnoho pověrčivých lidí říká a tvrdí, že třináctka je nešťastné číslo. Ale v Toledu žije stařenka Marie Hudečková, která tomu vůbec nevěří a také k tomu mají oprávněný důvod; já sám též s nimi úplně souhlasím.

V pondělí dne 13. září stařenka oslavovali ve zdraví a svěžesti jejich 90leté narozeniny požehnaného stáří.

Stařenka Hudečková mají 6 dětí, 3 syny a 3 dcery, 10 vnoučat a 18 pravnoučat. Ti ji v neděli překvapili, všichni se u ni zešli, aby s ní oslavili toto vzácné výročí. Stařenka tomu byli velice ráda, a k tomu podotkli, že toto je poprvní za 90 roků, co jich tak někdo ošidil a překvapil, aby oni otom nic nevěděli.

Stařenka jsou náruživá čtenářka. Časopis Katolík odebírala od roku 1906 až do jeho zániku. A teď odebírá Hlas Národa, který se jí velice líbí; doposud čtou bez brýlí. A říkají, že nemohou tomu rozumět, proč někteří lidé ještě žehraji, že tam není dost čtení, anglická část a sport, že tam neměl být.

Ale stařenka Hudečková říkají, že kdo pozorně čte, ten tam najde dost čtení pro každého, a zadruhé, že se musíme přizpůsobit dnešním poměrům.

A teď něco málo o stařence Hudečkové. Narodila se roku 1886 dne 13. září v Borších pod sv. Antonínkem na Moravském Slovácku. Její dívčí jméno bylo Marie Pinkavová; do Ameriky přijela roku 1906, a už v roku 1907 se provdala za Františka Hudečka, též rodáka z Moravského Slovácka, z městečka Lipov. František zemřel před 16 léty.

V roce 1971 navštívila rodný kraj a její sestru, která tam dosud žije. Teď říká, že tam žádného nepoznala, jenom jednoho spolužáka, který byl naživu.

Stařenka si sama vedou svoji domácnost, mají pěknou zahrádku, pěstují zeleninu, nejenom pro sebe, ale i pro děti. V Americe žije už 70 roku, a jak říká, že za těch 70 roků prožila tvrdý a těžký život, ale zato je čilá a veselá; ráda se chutně zasměje a to že jí udržuje při dobrém zdraví.

Též se pochlubila, že náš farář, Důstp. Ondřej Blažko, ji přišel osobně blahopřát, čehož si velice váží.

Toť, milá stařenko Hudečková, i my vám upřímně blahopřejeme k vašemu požehnanému stáří devadesáti let, a upřímně vám přejeme, abyste ve zdraví a radosti, mnoho roků v kruhu rodinném prožívala ten krásný podzim vašeho šťastného stáří.

Vám Důstojný Pane Vít, ačkoliv opožděně, gratulujeme k vašemu 25letému jubileu na vinici Páně, a přejeme Vám, aby vám Bůh dopřál hojnost zdraví a síly, abyste ještě dlouhá léta mohl pracovat mezi námi, pro Boha, církev a národ, a vydávat nám ten náš milý časopis Hlas Národa, který i sama stařenka Hudečková obdivuje a má ho tak ráda. A vaši těžkou práci vysoce oceňuje. Jak jsem se už v dopise zmínil o tom poutním místě sv. Antonínka, kde každý rok po šest týdnů putuje tisíce poutníků z celé republiky, chci našim čtenářům říct, že pouté tam jsou i za dnešní komunistické vlády, jenomže, dnes žádný nesmí povědět, že jde na pout', ale na výlet.

To mě řekli naši američtí přátelé, kteří toto poutní mís-

Oblastní výbor
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
v Chicagu, Ill.
oslaví
V NEDĚLI DNE 24. ŘÍJNA 1976
200. VÝROČÍ SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH
a
ČS. 28. ŘÍJEN, ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY,
SLAVNOSTNÍM ODPOLEDNÍM KONCERTEM
CHICAGO CHAMBER ORCHESTRA
ASSOCIATION
v Morton West High School Auditorium
ve 3 hod. odpoledne

PROGRAM:

Richard Bales	Hudba Americké revoluce
Jiří Benda	Symfonie v C-dur
Antonín Dvořák	Nokturno v B-dur
František Tůma	Partita v D-moll
Karel Husa	Čtyři malé skladby
Josef Suk	Meditace na staročeský chorál, op. 35
W. A. Mozart	Klavírní koncert č. 14, op. 449
	sólistka: Lydia Smutný Štěrba

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

to navštívili toto léto. Dnešní komunistická vláda žádnému nedovolí na kopec jet autem, anebo autobusem. V městečku Blatnici vláda dala postavit kramářské boudy, kde si každý může koupit památky z Ponti. Ale na kopec na pobožnosti musí jít pěšky; tam stojí policajti a žádný povoz tam nepustí. Ale před desátou hodinou ráno tam přijeli dva plné autobusy poutníků ze Slovenska: chtěli jet na kopec, ale policajti je zastavili a řekli jim, že na kopec žádný autobus nemůže jet. Ale ty tetičky se nebály, vylezly z autobusu a stěma policajtama se pořádně vypořádali a jim řekli:

"Ale, veru, čo si myslíte, čo to máme za slobodu enom na papíre?" Nasedali do autobusů a jeli nakopec, a policajti žádný neřekli ani muk.

Ano, kdyby se všeci vzepřeli a nebáli se jak ti Slováci, tož komunisti by v mnoha věcech museli povolit, zvláště ve věcech církevních. Ale i přesto všecko, tam mají lidé dosti humoru. Říkají, že Češi jsou na tom dobře, ti že mají Svobodu; Slováci zas Husáka, a my Moravané jsme natom nejhorší: my že máme jenom Macochu.

Pěkný pozdrav redakci a čtenářům posílá váš

Jan Kučera

Milý pane Kučera,

to Vaše bodré nářečí, které jste si uchovali s paní manželkou i po tolika letech, to se neopravuje, ale nechává tak jak je. Jednou to třeba bude nějakého jazykovědce zajímat, jak si zde našinci uchovali svou řeč a nářečí, vzdor všemu okolnímu vlivu. — Za blahopřání a modlitby Vám ze srdce děkuji. Napsal bych Vám víc, ale ještě to zde vše není "akorát", a tak času mnoho nezbývá. — A stařence Hudečkové přejeme dodatečně hojnost zdraví a boží ochrany; děkujeme ji za její čtenářskou věrnost — a pak i za tu její vzácnou chápavost nových podmínek tiskového apoštolátu v dnešní Americe. A tak se, drahá stařenko, za nás tu také někdy pomodlete. Hodně vás pozdravuje

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Moskva. — Moskevský lidový soud odsoudil v pátek 27. srpna tři mladé Američany, kteří vpašovali údajně do Sovětského svazu 63 liber heroinu, k trestům pracovního tábora na 8, 7 a 5 let. Pravděpodobně budou posláni do méně přísného koncentračního tábora pro cizince v Potma (250 mil jihovýchodně od Moskvy), kde budou vyrábět skříňky na TV přijímače. Odsouzeni však chtějí učinit od tohoto rozsudku odvolání k Nejvyššímu sovětskému soudu. Odsouzeni byli: 33letý Gerald R. Amster z New Yorku, 26letý Dennis R. Burn z Whitestone, N.Y., a 31letý Paul Brawer z Las Vegas.

Svatý Václave

(Dokončení ze str. 7.)

knížete: Ulevit bídě, setřít slzy — bylo jeho radostí.

Bratr Boleslav, jako Kain nevinnému Abelu, úklady mu strojí a Václav, ač varován, nevěří a nedbá. Ostatě jeho svědomí je klidné, smrti se neboji. Od bratra zákeřně přepaden, nespílá mu, ale před smrtí, ještě odpouští. Jeho poslední slova jsou: "To ti, bratře, odpust' Bůh!" Nezdá se nám, jako bychom slyšeli samého Krista na Kalvárii: "Otče, odpust' jim!"

V životě sv. Václava jasným leskem září i ctnosti hlavní, nejvíce ta, která mezi nimi je na místě prvním. Kdo chce vystavět vysokou budovu dokonalosti, musí nejprve vykopat hluboký základ pokory. Tuto ctnost pěstoval kníže Václav nejbedlivěji, proto i dary svými zahrnul ho Pán, jenž pokorným dává svou milost.

Času nemařil zahálkou a marnostmi. Všechen zaujaly mu povinnosti vladařské a skutky pobožnosti, dobročinnosti a sebevzdělání. I tichá noc nalezla jej klečícího před svatostánkem.

Je starou pravdou, že kdo chce dobře vládnout jiným, musí umět ovládat především sebe. "Kdo chce za mnou, zapři sebe sám", tak zní Mistrův příkaz. A věrný učedník poslechl. Právem čte se tento úryvek evangelia na jeho svátek. A není to úkol snadný, zejména pro jinocha. Vyžaduje potlačit a přemoci ve vnitřním smýšlení i zevnějším jednání všechny náklonnosti, vzdát se všech časných výhod, pokud odporují zákonu Božímu a překáží vyšším cílům. Sv. Václav byl synem knížecím. Měl dost příležitostí i prostředků, aby užil světa a obklopil se nádherou a přepychem, viděl kolem sebe tolik svůdných příkladů, ale zapřel se. Byl vladařem a mohl dát pocítit svou moc svým četným odpůrcům domácím, ale nemstil se. Kníže Václav je vzorem sebekázně, ctnosti tak potřebné zejména mládeži. "Vezmi svůj kříž" — tato slova Páně byla jeho silou i v takových obtížích, kde jiný by dávno na mysli poklesal. Radoslav Zlický, Arnold vévoda bavorský, císař německý Jindřich Ptáčník ohrožovali jeho knížectví, ale neochvějná stálost a státnická moudrost Václavova dovedla uchránit zemi od hrozících pohrom.

„Měl těžkosti s vlastní matkou Drahomírou. Jak bolestné to pro dobrého syna, nesl to trpělivě. Veliké útrapy mu činil bratr Boleslav. Václav hájil své právo, ale bratra nepřestal milovat, jej navštěvoval, ba i smrt odpustil. Velikou bolest způsobila mu násilná smrt milované babičky Ludmily. Pokorně sklonil se před Božím dopuštěním a pečoval o poctu vznešené mučednice.

Až do konce vytrval — jsa věren Bohu a povinnostem — až padl jako obět' vznešených snah a krví mučednickou zalil to dobré sémě víry a pravé svobody, které zaséval v zemi Bohem mu svěřené.

Hle, tak stojí před naším zrakem ušlechtilý zjev svatého knížete, ozdobeného skvělými ctnostmi. On je zosobněním snah celého našeho národa od staletí, symbolem jeho samostatnosti, v něm český katolík vidí svůj program náboženský a národní a vedle svatých Cyrilla a Metoděje, svého největšího dobrodince.

V Písmu svatém slibuje Bůh: "Kdo oslaví mne, oslavím jeho..." Svatý Václav oslavil Boha životem i svou smrtí — a Bůh oslavil jej v národě, v církvi i na nebesích, korunoval ho korunou knížecí, mučednickou i korunou slávy. Národ přilnul k němu úctou nejvroucnější a jeho jménem nazýval, co mu bylo nejdražšího, pod jeho praporem vítězil, v jeho pomoc doufal v ponížení a porobě. — Svatý Václave, Vratislavem nám buď a navrať bývalou slávu — tak volá velký Balbín v době, kdy zdálo se, že národ zhyne — a sv. Václav nedal zahynout. — Jeho jméno nesl první pluk českých legionářů v Rusku — který spoluzakládali i Čeští Orli — Kpt. Václav Mařík, Měchura, Josef Buriánek s dalšími Orly — což pak dodalo nadšení ke vstupu do legií téměř všem 2.281 Orlům (padlo jich 257) v zajetí z tehdejší předválečné 12-tisícové organizace Českého křesťansko-sociálního Orla (z toho toliko 7.655 mužů). Ano, Orlové byli vedeni smyslem pro vlasteneckou a národní povinnost.

Bohužel tentýž bojový duch, jaký zavládl v československých legiích, neovládl ruské vojáky — jak mohlo být velkého úspěchu po bitvě u Bachmače a Zborova využito. Když ruský generál Selivačev přišel mezi zborováky, aby jim poděkoval za jejich udatnost a objal jejich důstojníky včetně kapitána Mařika—Orla, litoval jen, že se "československým orlům" nepodařilo strhnout k témuž nadšení také ruské vojáky, (užil toliko symbolického přirovnání), které nazval "slepicemi".

V den sv. Václava, 28. září 1918 v Paříži prohlášena československá neodvislost, u jeho sochy na Václavském náměstí v Praze statisíce Čechů přijalo radostnou zvěst o svobodě našeho národa, v nádheře nejkrásnějšího architektonického výtvoru nad Prahou — jako na stráži — vztyčuje se k nebesům velechrám českého národa, svatým Václavem založený. V jeho kapli vážně a neustále zní píseň: Svatý Václave! Národ jeho povstal a šel vstříc nové budoucnosti — národ jeho také zdeptán a ponížen, ale ještě věří v blanické rytíře vedené svým vůdcem, knížetem, svatým Václavem, který jistě zahynout nedá.

Nedej Bůh, aby se národ zpronevěřil svatému knížeti a duchu svých dějin a uvěřil falešným prorokům! Proto snažme se všichni pevně třímat v duchu žerď praporu svatého Václava, abychom Jemu také brzy mohli postavit nový památník. Jistě chvályhodná myšlenka, ale budujme hned ve svém srdci každý z nás pomník svatému knížeti tím, že chceme dle jeho zásad žít, jeho ctnostmi se zdobit a tak růst v řádné vlastence dle jeho vzoru. Tím svatého Václava nejlépe oslavíme, tím prospějeme sobě, vlasti, svému národu nejvíce.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

GRANATY
Z ČESKOSLOVENSKA
MACH Importers
3720 West 26th Str

MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST
Vás srdečně zve na
ČESKOSLOVENSKÝ NÁRODNÍ KROJOVANÝ
PLES
V SOBOTU DNE 2. ŘÍJNA 1976
ve dvoraně SOKOLA TÁBOR
16. ul. a Clarence Ave., Berwyn, Illinois
Hudba: "JOE PAT" Paterek, John Gall:
Začátek: v 7 hod. večer:
Program: v 8 hod. večer.
Dar — $3.50.

Pojeďte s námi na Holy Hill

Milí přátelé,

v Chicagu a jeho předměstích si již nedovedeme představit Růžencový měsíc říjen bez naší tradiční pouti k Matce Boží na Sv. Kopeček (Holy Hill) do Wisconsinu, na kterou vám i letos posíláme srdečné pozvání.

Zvláště v letošním roce amerického bicentennia chceme vděčně poděkovat Pánu Bohu za možnost obživy, založení domovů a za svobodu náboženskou a duchovní, které se nám a našim předkům ve Spojených státech dostalo. Zároveň budeme vyprošovat této své nové vlasti požehnání do dalších let a prosit za naše umlčované bratry ve víře tam u nás doma za mořem.

Doufáme, že s námi pojedete v hojném počtu a spojíte se s námi v prosbě o přímluvu Matky Boží za vzájemnou svornost, požehnání a zdraví v našich rodinách, za duchovní potřeby našich známých a přátel; a vzpomeneme si i na ty, kteří s námi věrně jezdívali a které si už Pán povolal v minulých letech k sobě.

Toto pozvání k setkání se na společné národní pouti na sv. Kopečku ve Wisconsinu posíláme též všem našim věřícím krajanům v Milwaukee, v Kenoshe, Cudahy, Racine, a všem, kdo se o ni dočtou a mohou se autem na sv. Kopeček vydat. Z Chicaga a okolí přijedou též někteří vlastními auty, a tak se opět sejdeme každý se svými známými.

Na Holy Hill jedeme druhou neděli v říjnu, tedy 10. října.

Cena cestovného pohodlným Keeshin busem pro "Chicagské": dospělí $9.50, děti od 10 do 14 let $7.00, děti od 10 let let $5.00

Odjezd:

1. zastávka: Kostel Bl. Anežky české, Central Pk. Ave. a 27. ulice v Chicagu v 6:30 A.M.

2. zastávka: First National Bank of Cicero: Austin Blvd. a Čermákova tř. v Cicero v 7:00 A.M.

Z Holy Hill vyjedeme zpět k Chicagu v 5:30 P.M.

Závazné přihlášky s poloviční zálohou cestovného přijímá:

1. Redakce Hlasu Národa v budově Velehradu v Chicagu od 9 hod. ráno do 6 hodin večer. Telefon: 762-2044;

2. Fr. Uhlířová od 5 hod. odpoledne do 10 hod. večer. Telefon: 484-2106.

"Money Orders" a šeky laskavě vystavte na **Klub Domov.**

Při přihlášení nezapomeňte udat zastávku, na které budete nastupovat a s kým, je-li to možné, chcete sedět v buse pohromadě. Pro ulehčení naší práce přihlaste se laskavě včas. Děkujeme vám za ochotnou spolupráci a těšíme se s vámi na shledanou.

Za pořádající výbor Klubu Domov:

Ferdinand Küssel, předseda:
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
kaplan čes. Bohoslužeb

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

5. kolo —

SLAVIA—SPARTA 1:1

V Edenu se hrálo 192. derby bývalých slavných "S", ale předvedenou hrou to bylo těžko poznat. Hrálo se oboustranně nepřesně a tvrdě. Slavia měla v první půli převahu, ale chybělo ji zakončení. První branku dal D. Herda v 52. min., když prošel spart'anskou obranou a nezadržitelně skóroval. Sparta se však nevzdala a neustále útočila. Vyrovnat se ji podařilo v 58. minutě, když Stratil kopal jeden ze svých přesných rohových kopů. Jeho míč šel na hlavu Čermáka a od ní rovnou do sítě. Větší radost z bodu musí mít Sparta.

INTER—BOHEMIANS 2:0

Branky: 43. min. Levický z přihrávky od Bajzy, 66. min. Petráš "vytáhl" z branky Hrušku, přihrál míč Bajzovi a bylo to 2:0. Inter byl lepším mužstvem a hlavně měl dobrou střelbu. Bohemians hráli slabě v záloze i útoku.

DUKLA—TRNAVA 3:2

Trnava vedla 2:0 brankami Fandela a Jančuli. V 71. min. se podařilo snížit na 2:1 Nehodovi a dvě minuty po té vyrovnal Gajdůšek. V 79. min. Gajdůšek poslal centr před branku Trnavy a hlavička Vízka přesně k tyči rozhodla o vítězství domácích.

TEPLICE—VSS KOŠICE 4:1

Branky: Hned v prvé minutě zápasu vstřelil branku Melichar, kterému přihrál pěknou patičkou Štarch. Ve 3. min. zacentroval Jurkanin před branku a stoper Weigend v pádu hlavou vsítil druhou branku Teplic. V 5. min. se výborně uvolnil v pokutovém území Fišer a jeho centr dorazil do sítě Štarch. Po ukázkové útočné akci na jeden dotek zvýšil skóre na 4:0 opět Weigend v 66. minutě. Jedinou branku hostí dal z penalty Hoholko.

BRNO—ŽILINA 3:0

Branky: Klimeš zahrával roh, Václavíček hlavičkoval do skrumáže, míč se dostal ke Kroupovi a Brno vedlo 1:0. Pešicův pas Kroupa v běhu zpracoval, obešel dva protihráče a k tyči zasunul vedle vybíhajícího brankáře Krále. Záložník Svoboda prošel celou obranou hostí, udělal kličku i brankáři, který jej chytil za nohu. Penaltu proměnil Kroupa. Rozhodčí Szilvassy odpustil hostům dvě penalty, za fauly na Kroupu, vždy ve vyložené brankové šanci.

FRÝDEK-MÍSTEK—SLOVAN 1:2

Branky: Pas Gögha na Masného, jeho prudký centr zprava a hlavička Jána Čapkoviče 1:0 pro Slovan. Z akce Jána Čapkoviče dal Masný "rybičkou" druhý gól. Marchevského dělovka rovnou z voleje přes celou branku do horního růžku znamenala snížení na 1:2. Domácí měli po tomto gólu ještě nejméně tři vyložené šance na vyrovnání, ale štěstí se k nim obrátilo zády. Slovanu vyhrála zápas obě křídla, Masný a J. Čapkovič.

LOK KOŠICE—PLZEŇ 1:0

Vítěznou branku vsítil hlavou Józsa z centru Mantiče. Posledních devět minut hrála Plzeň bez vyloučeného Jelínka a utrpěla první porážku v soutěži.

TRENČÍN—OSTRAVA 2:0

Branky: Kovacs přihrál do skrumáže před branku Ostravy, kde se dobře orientoval Ančič a byla z toho první branka. Po úniku Kovacse naběhl Čechvala a zakončil skóre utkání. Hosté zklamali a jinak "spálili" co se dalo. Trenčínu se v poslední době daří a jejich hra má známku pokroku.

TABULKA PO 5. KOLE

		skóre	body
1.	Inter	13: 3	8
2.	Dukla	11: 7	7
3.	Brno	8: 4	7
4.	Trenčín	8: 5	7
5.	Slovan	8: 8	6
6.	Lok. Košice	6: 6	6
7.	Ostrava	7: 6	5
8.	Slavia	6: 5	5
9.	Teplice	8: 8	5
10.	Sparta	6: 6	5
11.	Žilina	6: 7	4
12.	Plzeň	4: 5	4
13.	VSS Košice	7:11	4
14.	Bohemians	6: 8	3
15.	Frýdek-Místek	4:10	2
16.	Trnava	5:14	2

II. liga kopané

Nitra—Jablonec 1:1

Branky: Takáč — Kopanec.

Třinec—RH Bratislava 1:0

Branka: Krajčovič.

Martin—Kladno 0:0

Bohumín—Ban. Bystrica 1:1

Branky: Bruckner — Šimček.

Vítkovice—Michalovce 2:0

Branky: Mydlo, Rybář.

Příbram—Pov. Bystrica 2:1

Branky: Prostecký (penalta), Rychlý — Švec.

Bardejov—Děčín 3:0

Branky: Turčányi 2, Tiš.

Vlašim—Prešov 0:1

Branka: Kufa.

Tabulku vede Jablonec s 9 body, druhý je Třinec, 8 bodů a třetí Prešov s 8 body.

POK

★

KANADSKÝ POHÁR POKRAČOVAL

KANADA—ČESKOSLOVENSKO 0:1

Důležité momenty: Ve 2. min. byl vyloučen Potvin, záhy nato byl vyloučen Martinec. Ve hře čtyři na čtyři byli Kanad'ané aktivnější, tvrdě obléhali čs. branku; Dzurilla vždy na místě. 13. min. vyloučen Dionne, čs. hráči hráli přesilovku špatně, 16. min. vyloučen Chalupa, Kanad'ané měli dvě velké šance, ale Dzurilla kryl střelu Hulla a nebezpečnou dorážečku Leacha. 20. min. Augusta v sólové akci byl perfektně oddělen od puku Orrem. 28. min. Orr nastřelil tyčku čs. branky. 30. min. Dzurilla zneškodnil tři vyložené šance Kanad'anů, nejprve Leacha, potom Esposita a poté opět Leacha, který navíc trefil horní tyčku. 33. min. Jirka Holík (hrál 300. zápas v reprezentačním dresu Československa) tvrdě vystřelil, Vachon kryl. 34. min. Martinec uvolnil Nováka přesnou přihrávkou na červenou čáru, ten sám před Vachonem, ale nastřelil jen tyč. 36. min. Dzurilla vyrazil střelu Espozita z dvou metrů. 38. min. Marian Šťastný prudce vystřelil od modré čáry, Vachon jen s obtížemi vyrazil. 40. min. zraněn Novák pod okem, naštěstí ne vážně. 45. min. Martinec "prostřelil" Vachona, ale puk šel těsně vedle. Hned vzápětí Dzurilla kryl tvrdě vypálený puk z hokejky McDonalda. 47. min. Machač od modré vypálil přímo do "šibenice", ale Vachon chytil do lapačky. 52. min. Eberman v sólovém úniku. Vachon jeho pokus o blafák zlikvidoval. Na vlas stejná šance Ebermana, Vachon si pomohl holí, za jeho faul byl vyloučen Potvin. V přesilovce se Kanad'ané ubránili. Slavná 56. min. Augusta unikl po levém křídle, nahrál místo střely do "jízdy" Novému a Československo vedlo 1:0. Od té chvíle se čs. mužstvo neustále bránilo a Dzurilla perfektně zachránil, když vyrazil střelu z bezprostřední blízkosti Espositovi po přihrávce Hulla. Skvělý byl Dzurilla, který měl velký den. Dzurilla a Vachon byli po skončení hry vyhlášeni nejlepšími hráči svých týmů. Výborně zahráli v čs. týmu všichni obránci. Byli důrazní, obětaví a čistě bodyčekovali. Z útočníků Jiří Holík, Hlinka, které dobře doplňoval Eberman.

ZPRAVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 19. září se hrálo páté kolo podzimní části Major Division na Morton West, kde Sparta byla hostem týmu Slováků.

Slovaks—Sparta 2:3 (rezervy)

Spart'anská rezerva se ujala vedení už v 18. min., když na centr před branku Slováků výborně naběhl Standa Maňásek a nezadržitelně skóroval. Potom však Sparta nepochopitelně tempo hry povolila a hrála neslaně — nemastně. Slovenská rezerva převzala iniciativu, začala více útočit a podařilo se jí vyrovnat v 52. min. Potůčkem za přispění jinak dobře chytajícího brankáře Pospíšila, když špatně vyběhl. Sparta hrála nadále rozháraně, bez potřebného nasazení a střely nenacházely cíl. V 69. min. zahrávalo mužstvo Slováků roh. Brankář Pospíšil proti míči nemohl vůbec vyběhnout, neboť byl na brankové čáře dvěma protihráči nedovoleně atakován a míč se dostal až do sítě. Píšťalka rozhodčího však zůstala k velkému údivu všech němá. Bylo to 2:1 pro Slováky. Hráči Sparty ovšem nesložili zbraně, zdravě se naštvali a od té chvíle všichni zapnuli na plné obrátky. Na soupeřovu branku šel útok za útokem a každý z nich zavánělo gólem. Ještě jednou rozhodčí poškodil Spartu, když Vlčanský poslal dlouhý pas Maňáskovi, ten unikl a v jasné brankové šanci byl v pokutovém území složen Potůčkem. Rozhodčí podruhé poškodil Spartu, když místo odpískání penalty nechal pokračovat ve hře. Až v 80. min. zapískal za faul na Spartu něco za malým vápnem, nepřímý kop. Chytře ho zahrál Kuraitis, zpět Maňáskovi, který z voleje vypálil a míč se dostal mezi hradbou těl za záda brankáře Slováků. Bylo vyrovnáno na 2:2, ale nápor rezervy Sparty pokračoval dále. V závěru se hrálo neustále na půli Slováků a hráči Sparty chtěli jedině — dát vítěznou branku. Šest minut před koncem kopal roh na krátko Gajda, přesně na Minaříka a ten ze skrumáže vsítil vítězný gól. Sparta si za bezvadnou hru od druhé nespravedlivé branky v její síti vítězství zasloužila. Manažér rezervy Kop musí být spokojen se zlepšeným výkonem a je třeba, aby hráči uměli dát bojovné srdce do hry i v příštích zápasech. Je třeba pochválit každého hráče, když dokázali zvrátit nepříznivý stav a zvítězit. Brankář Pospíšil chytal dobře, ale až na tu první branku. Obrana to je stálá jistota, hrála ve složení Pleticha, Gajda, Bartůněk, Enright, které střídal Weidert (nováček, 21 let). Záloha získala příchodem bývalého juniora Sparty, odchovance Gajdy Soldata, kterému je 19 let. Výborně zahrál Minařík, Kuraitis a Vymyslický s Vyhnalem též nic nezkazili. Tentokráte zahrál výtečně útok. Maňásek, autor dvou gólů, dokázal, že je nadějný střelec. Vlčanský výtečně rozehrával, jen měl smůlu v zakončení. Králík zahrál svůj nejlepší zápas v podzimní části. Bratři Příkazští chyběli, protože byli na Katolickém dnu.

SLOVAKS—SPARTA 0:3

Je třeba úvodem říci, že se zrodilo velké překvapení. Sparta hrála bez stálých opor Karla Fajkuse, DiBernarda, Halla, Gerarda, Swearingena, takže velké derby mělo jasného favorita v týmu Slovaks. Kdo navíc viděl Spartu minulou neděli (prohrála 3:0 s Lions), tak jí jistě nedával naději na úspěch. Ovšem nově se tvořící Sparta s manažérem Jardou Fajkusem neměla co ztratit. Začala hrát bez zábran, klidně a soustředěně. Naopak soupeř musel jen vyhrát, aby se udržel před sestupem. V 16. min. prošel obranou týmu Slovaks Dakouris, tvrdě vypálil nechytatelnou bombu a Sparta vedla 1:0. Soupeř zvýšil tlak, ale jeho útoky končily na výborně chytajícím Stasiewiczovi, anebo výtečná obrana odvrátila každou hrozící pohromu. V 39. min. obešel vše Sioras, z úhlu nahrát zpět před branku Slovaks, tam ideálně naběhl Vlčanský a vsítil druhý gól. Obrana a brankář soupeře zůstali přimrazeni. Toto už nikdo z fanoušků obou táborů nečekal. Jednu minutu před koncem prvého poločasu byl vyloučen Tsoukalas, když oplácel faul po odpískání. Takže po přestávce hrála Sparta oslabena a předpokládalo se, že nyní soupeř vyrovná a jistě i vyhraje. Jenomže na hřišti nebylo znát, že Sparta hraje o deseti a naopak udržovala rovnocennou hru. Měla i další šance, když trestný kop prováděl Cribari (již se vrátil z dovolené v Itálii) a brankář Slovaks jen zázračně vyrazil. Nato Sparta ještě nastřelila tyč. V těchto momentech hrál soupeř dost nevybíravě a dostal tři žluté karty. Faul po odpískání Mira Šálka však zasluhoval místo žluté červenou kartu, neboť za stejný prohřešek byl vyloučen Spart'an Tsoukalas. V 68. min. si vypracoval akci Vlčanský a jeho střela šla od tyče do sítě. Sparta vedla 3:0 a hrála i nadále pohlednou kopanou. Velkou oporou a nepřekonatelnou překážkou v brance byl pro tým Slovaks Stasiewicz. Výtečný výkon a střeleckou pohotovost prokázal Vlčanský, který hrál za rezervu i první mužstvo, což je prostě obdivuhodné. V obraně dominoval Rys, Ďuriš (mohl si dát před koncem vlastního, ale Stasiewicz byl na místě), Veselý a Okincias. Dobře hrál Sioras, Cribari a Dakouris se lepší zápas od zápasu, jeho branka byla pěkná. Manažér Jarda Fajkus měl šťastnou ruku a měl k dispozici tyto hráče: Stasiewicze, Veselého, Ďuriše, Ryse, Okinciase, Cribariho, Siorase, Vlčanského, Grahama, Beče, Tsoukalase, Dakourise, Maňáska a Enrighta.

Příští zápas se hraje v neděli 26. září a Sparta jede na Winnemac stadión, kde bude hostem týmu Tanners. Rezervy hrají od 1 hod. odpoledne a první mužstva od 3 hod. odpoledne.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Dvojice Augusta—Nový hrála velký zápas a nakonec to byli oni, kteří rozhodli utkání. Na Kanad'any "platili" bratři Št'astní, jimž velmi dobře sekundoval Pouzar. Pardubická trojka byla též výtečná a z nich Novák nastřelil tyč.

Sestava Československa: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Černík, Nový, Augusta — Eberman, Hlinka, Holík — M. Št'astný, P. Št'astný, Pouzar — Martinec, Novák, B. Št'astný. Trenéři Gut a Starší. Rozhodčí Lee (hlavní(— Luther a Broseker (všichni USA). Dzurilla měl 38 zásahů a Vachon 26. Přihlíželo 16.700 diváků.

SSSR—USA 5:0

Branky: Alexandrov 2, Žlukov, Vikulov, Repněv.

Celek SSSR byl po celý zápas jasně lepší a zvítězil zaslouženě. Američané nestačili, jenom ve druhé třetině měli pár momentů a to bylo vše.

FINSKO—ŠVÉDSKO 8:6

Branky: Oksanen a Tamminen po 2, Rautakallio, Hagman, Makkonen a Levo — Jchansson, Hedberg, Hammarström, Ahlberg, L. Ericsson a R. Eriksson.

Ve Winnipegu se stala první opravdová senzace. Nikdo nepočítal, že by Finové mohli zvítězit, ale jsou to právě oni, kteří umějí tradičně zahrát na Švédy. Touto prohrou se Švédové připravili o možnost hrát *ve finále.*

USA—FINSKO 6:3

Branky: Ftorek 2, Ahern, Milbury, Nyrop, Polich — Repo, Litma, Rautakallio.

První třetinu vyhráli Finové 2:0, ve druhé třetině měli velký nápor Američané a dali v rozpětí 12 minut čtyři góly. V závěrečné třetině si tým USA už nenechal vítězství vzít a využili i slabšího výkonu finského brankáře.

KANADA—SSSR 3:1

Branky: Skóre zápasu otevřel v 8. minutě Perreault v přesilovce, když byl vyloučen Malcev. V 11. minutě po rychlé akci po pravé straně vyrovnal Vikulov. V 18. minutě Hull tvrdou střelou zvýšil na 2:1. V 38. minutě dal poslední gól zápasu Barber. Kanadě stačila remíza a SSSR musel jen zvítězit, aby se mohli dostat do finále proti Československu. Zápas měl strhující tempo od začátku do konce. Kanad'ané měli stálý tlak, vytvořili si mnoho vyložených brankových šancí, ale Tret'jak v brance SSSR je všechny kryl až na ty tři, proti kterým byl bezmocný. Sovětští hokejisté se snažili o rychlou přihrávku, bleskové přenesení hry ze svého pásma před soupeřovu branku. Měli mimo vstřelené jedné branky ještě jednu možnost ze "sólo", ale neproměnili. Nejlepšími hráči byli vyhlášeni Orr a Malcev.

ŠVÉDSKO—ČSSR 2:1

V posledním zápase první části Kanadského poháru prohráli čs. hokejisté se svým odvěkým soupeřem — Švédskem. Na čs. hráčích byla znát únava z utkání s Kanadou a své udělalo i vědomí, že účast ve finále mají už předem zajištěnu. Ve 32. min. hrálo Československo přesilovku, které využilo a vedlo brankou Martince. Vyrovnání přišlo v 41. min., když Švédové hráli přesilovku 5 na 3. V poslední minutě druhé třetiny byl vyloučen Bubla, za necelou minutu byl vyloučen ještě Augusta za krosček u hrazení na Hedberga. Po rychlé kombinační akci v čs. obranné třetině dostal přesnou přihrávku Börje Salming a tvrdou, navíc umístěnou střelou překonal Dzurillu. Od tohoto vyrovnání se Švédové "chytli" a hráli ve velkém výkonu. Ve 47. min. nastřelil Hammarström tyčku a minutu nato byl vyloučen Machač. V přesilovce to byl opět Börje Salming, který skóroval z přihrávky od Sjöberga. Čs. mužstvo mělo největší nedostatek ve střelecké nemohoucnosti. Ve švédském týmu byl nepřekonatelný až na jediný gól Högosta, ovšem největší osobností byl Börje Salming (hraje za Toronto Maple Leafs), který je vynikající v obraně a navíc výborný střelec. Ještě lze vyzvednout výkon kapitána týmu Sjöberga a útočníka Hedberga (hraje za Winnipeg Jets). V čs. celku byli dobří Hlinka s Holíkem, Nový s Martincem, bratři Št'astní a Dzurilla nenese vinu na obdržených brankách.

Sestava Československa: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Martinec, Nový, Augusta (od 21. min. Boh. Št'astný — Eberman, Hlinka, Holík — M. Št'astný, P. Št'astný, Pouzar (od 21. min. Augusta). Trenéři Gut a Starší. Hlavní rozhodčí Hood z USA. Dzurilla a Högosta po 30 zásazích. V hledišti bylo 9.600 diváků. Nejlepšími hráči byli vyhlášeni Martinec a Börje Salming.

Konečná tabulka

	skóre	body
1. Kanada	22: 6	8
2. Československo	19: 9	7
3. SSSR	23:14	5
4. Švédsko	16:18	5
5. USA	14:21	3
6. Finsko	16:42	2

Komentáře k finálovým zápasům KANADA—ČESKOSLOVENSKO 6:0 a 5:4 (v prodloužení) najdete v příštím čísle. POK

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

PŘÁTELSKÝ VEČÍREK NA KARLA FIŠERA SE VYDAŘIL

V sobotu 4. září se sešli členové Svazu čs. sportovců v zahraničí, aby společně s přáteli osobními a se starou partou clevelandské fotbalové jedenáctky oslavili 55. narozeniny našeho nového předsedy Svazu Karla Fišera.

Večírek se konal v Tiffany v Lorain a podávala se výborná svíčková. Krátký program řídil místopředseda Svazu Vlád'a Zikán z Baltimore, který poděkoval Lád'ovi Vorisovi za pečlivé připravení večírku. Luděk Jánský odevzdal oslavenci jménem N.Y. odbočky překrásnou plaketu s pražským znakem. Jan Petlička, zakladatel Svazu a vedoucí čs. rozhlasu z New Yorku, pozdravil oslavence vřelými slovy. Dlouholetý kamarád Jirka Pistorius z Chicaga přivezl Karlovi místní spart'anskou vlajku s odznakem. Čestný předseda Svazu — populární Pepík Maleček z N.Y. — oslovil oslavence a popřál mu mnoho zdaru! Šumavský básník Přemek Kocián z Clevelandu přednesl humornou básničku, kterou složil k poctě Karla. Dále byli přítomni: předseda Torontské odbočky Ota Pokorný s manželkou, Pavel Maryška z New Yorku a Lojzík Stupavský z Belcampu. *Ten pozval všechny přítomné* na "Vinobraní", které se bude konat 23. října u "Bati" v Belcampu, kde se konaly již tři sjezdy Svazu. Karlův přítel z mládí, Karel Hlavička, sestra dr. Jana Fišerová-Dadíková s manželem Štěpánem, syn Pavel, manželka Coletta a Zdeněk Štěpánek, Karlův přítel od prvních dnů emigrace, byli též přítomni. Pozdravné dopisy a gratulace došly ze všech částí Ameriky a také dary z domova: kniha od Františka Pláničky "Velikáni naší kopané" s věnováním, a vlajka pražské Sparty, podepsaná jejími býv. hráči. Jára Kohout z N.Y. se vyznamenal svojí rýmovačkou a Ája Vrzáňová - Steindlerová upřímným dopisem. Funkcionáři Svazu: Matěj Neumann z Washingtonu, Zdeněk Jirotka z Chicaga, Libuše Lomská z Baltimore, Vašek Hesoun z Belcampu, Miloš Vobořil z New Yorku a Honza Sládek z Montrealu zaslali pozdravy. Starosta župy Severovýchodní br. E. Jirouškovi bylo zazpíváno k jeho narozeninám, které slaví v jednom týdnu s Karlem. V neděli se dostavil dlouholetý obětavý funkcionář Svazu Luboš Hromádka s paní a manželé Zahradníčkovi, paní L. Trojáková (vdova po známém čs. hokejistovi) s dcerou Janou a manželem, aby se sešla s Malečkem. V pondělí na Labor Day na rozloučenou našich hostů předseda clevelandské odbočky Jarda Chadim s manželkou Mařenkou uspořádal chutný oběd za přítomnosti redaktorky Cleveland Pressu Eleanor Přechové-Patlejchové s manželem Karlem a sestřičkou Růženkou.

Dík patří též Sávovi Rokničkovi z Chicaga za pěkné pozvánky, které umělecky provedl k poctě našeho nového předsedy — jubilanta, Karla Fišera. Dobrá nálada a hudba na klavír a harmoniku Vládi Zikána a milá přátelská pospolitost a zpěv našich písní, byly družným doplňkem též Karlových narozenin.

Těšíme se, že se všichni ve zdraví sejdeme příští rok na Labor Day Weekendu na našem XI. sjezdu, kterému voláme již dnes naše "ZDAR".

Tis. Ref. Svazu

Jazykem rodným
(Dokončení ze str. 6.)

Springfield — II.

potřebí pomocné ruky, ochotně jí vždy podal předseda Moravské kulturní společnosti Tomáš Kuchválek. Rekordovanou hudbu laskavě pořídil Josef Ryšavý, ml.

Naše upřímné zaplať Pán Bůh patří pak hlavně rodičům, kteří dovedli svým dětem vysvětlit, jak je důležité duchovní spojení s našimi krajany v jazyce rodném, zvláště v roce amerických oslav 200. výročí nezávislosti, které v USA určitě znovu probudily živý zájem o kulturní hodnoty a tradice všech národností, které jsou dnes v americkém soustátí zastoupeny a které pomohly Ameriku budovat. Proto jsme děkovali Bohu nejen za dary minulé, ale i vyprošovali požehnání a udržení svobody Spojeným státům do dalších let, a přitom se vroucně modlili i za naše dnes zkoušené bratry a sestry ve víře v drahé vlasti za mořem.

Krajanům v místech, kam jsme zájezdy pořádali a s kterými jsme se setkali a v jazyce rodném Pána Boha společně s nimi vzývali, chceme nejen srdečně poděkovat za přátelské přijetí, ale zároveň požádat, aby stejně vroucně jako budou nadále vyprošovat ochranu Boží Spojeným státům, vyprošovali s námi obnovení svobody naší staré vlasti a pamatovali na uchování našich náboženských a národních tradic, našeho jazyka při společné práci v americkém krajanském životě. Vzájemné pochopení jedněch pro druhé — i když nás dělí třeba sta mil této naší velké nové vlasti — bylo navázáno. Jedni bez druhých totiž nic nedokážeme. I my se budeme za to upřímně modlit jako i za všechny vás, s kterými jsme se letos setkali.

Klub Domov z NSČK

Kašpárkovo loutkové divadélko

Zahájení loutkové podzimní sezony v sobotu 25. září 1976

v budově Olympic. Začátek ve 4 hod. odp.

Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 West Cermak Road Berwyn, Ill 60402

Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION

NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.

Náš krajan FRANK FOLTÝN, evropský automechanik v ní zahajuje provoz od 1. srpna 1976.

Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.

Tel.: 788-7519 "ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.

PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

Varuje před nebezpečím možnosti sovětské přesily

Londýn. — Britský vicemaršál letectva Stewart Meneaul píše ve své zprávě "Sovětská válečná mašina", na které s ním spolupracovala skupina specialistů z vojenského studijního ústředí v Londýně, že Sovětský svaz by do 10 let mohl dosáhnout všeobecné vojenské přesily nad západními zeměmi. Pak by Sověti asi nevyvolali válku, nýbrž stálým politickým nátlakem by vytlačovali Spojené státy a ostatní západní země z jedné posice ve světě za druhou. Nebylo by přitom zapotřebí ani jediného výstřelu a všechna průmyslová síla západu by jim spadla do klína jako zralá hruška. A kdyby se pak náhodou stalo, že západ by se chtěl "probudit" a horečně zbrojit, Sověti by se nerozmýšleli ani minutu a na svobodný západ by bleskově zaútočili svou převahou, aby západu nedali možnost se "probudit", a horečně dohánět promeškaný čas k výzbroji.

Mluví-li dnes stále ještě Moskva o mírovém soužití, je to proto, že dobře ví o stále ještě trvající technické přesile západu. Západ je dnes sice ve své výzbroji technicky pokročilejší než Sovětský svaz, avšak komunisté nelení; horečně bádají v oboru zbraní, takže uspí-li a rozdělí-li politicky západní země (Itálii a Francii), [illegible] západu těžké chvíle. Západ se však snadno ubrání Sovětům, bude-li pokračovat ve svém úsilí stálé modernisace zbraní, zvýší-li svou badatelskou činnost ve válečném oboru a bude-li po vzoru zemí Varšavské smlouvy standardisovat své zbraně. Komunistům se sice nebudou ani v budoucnu zmenšovat jejich vnitřní potíže, ale protože věří jen na přesilu zbraní, západu nezbývá leč držet Moskvu v šachu svou vlastní vojenskou přesilou.

V Chicagu je už v provozu telef. linka naléhavé potřeby

Chicago. — Od minulého weekendu, 19. září, funguje v Chicagu nová telefonní linka 911 pro potřebu naléhavé pomoci v případech loupežného přepadení, požáru nebo okamžité potřeby ambulance. Podle prvních zpráv tato linka funguje bezvadně. Pro méně naléhavé případy je jako dříve nutno volat na nejbližší policejní, požární či ambulanční stanici.

Tanzánie a Zambie souhlasí s plánem pro Rhodésii

Dar es Salaam. — Tanzánský president Julius Nyerere a zambijský president Kenneth Kaunda vyslovili svůj souhlas s anglo-americkým plánem, podle kterého v Rhodésii má do dvou let být předána vládní moc černošské většině.

Tuto neděli půjdeme
(Dokončení ze str. 1.)

— se nemohla smířit s myšlenkou, že v Čechách vládne láska. Slepá zášť se dala na pochod. Nevyšla z chaloupek, ale ze sídel velmožů a usadila se i v srdci Václavova bratra — Boleslava. Tam vyrostl plán — snad i Drahomírou podporovaný — odstranit z trůnu mocného knížete. Touha po neomezené moci těžce snášela, že kníže, vládnoucí láskou, pevně zakotvil v srdci národa. Připravili o život Václava vraždou ve Staré Boleslavi u dveří chrámu sv. Kosmy a Damiána. Ve vlastní krvi ukončil život kníže, který se tak přičiňoval, aby ušetřil krev svých poddaných. Pozemský život Václavův byl zmařen. Duch jeho však žije dál v českém národě.

Národ náš měl vždy v úctě ty vladaře na pražském hradě Václavově, kteří vládli v jeho duchu. Nikdy se nesmířil s těmi, kteří svým jednáním šlapali ideály svatého Václava. Čím je u nás hůře, tím více se národ vrací k osobnosti národního patrona. On vede skutečně ducha české země! Ne ti, kteří pomocí násilí sedí dnes na hradě českých králů! To nejsou nástupci našeho světce. Jsou to služebníci ideologie našemu národu naprosto cizí, a jak se už ukázalo, i celému lidství v člověku krutě nepřátelské.

V daleké cizině dnes upíráme své zraky k svatému Václavu. Spojené státy oslavují dvě stě let své existence. Žádný stát v tak krátkém čase nedokázal vyvinout tolik budovatelského úsilí jako tato země. Nejenom, že si zajistila virou, bojem a prací existenci vlastní, ale v dobách zlých uměla pomáhat druhým. Zachraňovala svět od hladu. Svoje zkušenosti dávala zaostalým zemím, aby za odměnu se jí dostalo nevděku. V tom je velikost Spojených států!

"Češi a Slováci pomáhali budovat silnou Ameriku!" Tak je napsáno na nálepkách, které vydala Československá národní rada americká k 200. výročí americké samostatnosti. Odpovídá to pravdě. Naši lidé byli pracovití a schopní. O příslušnících české a slovenské inteligence v Americe bylo už mnoho napsáno. Nezdá se však, že byla dosti ohodnocena práce Slováků v dolech a ocelárnách v Pensylvánii, právě tak jako se málo připomíná práce českých farmářů z Čech, Moravy a Slezska na amerických prériích. Tito lidé na polích, v továrnách, v dolech, v drobném řemesle a v obchodě mnoho znamenali pro zvelebení Ameriky! A právě při té těžké práci nezapomněli svých národních tradic. Dobře vychovávali svoje děti. Dávali jim vzdělání a vedli je k zodpovědnosti. Nezapomněli, že milníky kultury jsou chrámy. Po celých Spojených státech si ve svém prostředí stavěli kostely i protestantské modlitebny. Mnoho z katolických chrámů je zasvěceno právě svatému Václavu. V rodném jazyku učili své děti ctít Boha a připomínali si, že zákony boží nejsou jen pro kostelní kazatelnu, ale především pro denní život. Vystavěli mnoho škol, sokoloven, národních síní. Kulturně nezapomněli pokračovat v tradici svatováclavské i daleko od rodné země. Nevyhýbali se žádné práci a osobním obětem. Jejich srdce táhlo k Americe i k rodné zemi. Šli dobrovolně bojovat za její svobodu. Udržovali národní tradice pro sebe i pro své potomky, aby z nich čerpali vnitřní sílu pro každodenní životní boj. Navíc chtěli tím i dělat čest své rodné zemi v Evropě a získávat jí zde věrné přátele. Prostě, duch Václavův vanul i v krajanském prostředí americkém.

Je nyní na nás, abychom si toho byli vědomi a v této tradici pokračovali. Svátek národního světce nám je každoročně příležitostí se v tom předsevzetí obnovit. Nenechme umlknout naši krajanskou větev v Americe! Oživme její činnost! Potřebuje to jak velká americká země, tak i naše týraná a nesvobodná vlast uprostřed Evropy.

V Praze se scházejí vlastenci u sochy svatého Václava. Po celé naší vlasti půjdou o jeho svátku víře věrní našinci aspoň na chvíli do kostela. Tam, kde je to možné, budou slavit hody, pouť, či posvícení.

Spojme se alespoň duchovně s rodnou zemí a společně prosme patrona české země. My v Chicagu se sejdeme u sv. Prokopa na Svatováclavské mši 26. září v 10:30 hod. dopoledne. Tam v mohutném zástupu zazpíváme náš tradiční chorál k sv. Václavu: "Nedej zahynouti nám, ni budoucím!"

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

"Hospodin je můj pastýř, nebudu míti nedostatku."
Žalm 23.

Oznamujeme svým přátelům a známým, že odešel od rodinného stolu všem nám drahý manžel, otec, tchán, dědeček, bratr, švagr a strýc, pan

FRANTIŠEK ZYM

z Berwynu, Illinois.

Zemřel v úterý, 21. září 1976 ve 2:30 hod. odpoledne po těžké, dlouhé chorobě, kterou snášel trpělivě a odevzdaně do vůle Boží, a kterou jsme bolestivě prožívali s ním.

Narodil se v Československu a dožil se 78 let.

Ve čtvrtek v 7:30 večer se sejdeme u jeho rakve v kapli Čermákova pohřebního ústavu (5844 W. Cermak Rd., Cicero) ke krátké pietní vzpomínce modlitbou, a v pátek, 24. září v 10:30 hod. dopol. bude z této kaple pohřben na hřbitově Woodlawn.

Všichni, kdo jste jej znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku v modlitbě.

ELIŠKA ZYMOVÁ, truchlící manželka;
VLASTA ZYMOVÁ-SNEBERGER, dcera;
JOSEF SNEBERGER, zeť;
NORINKA SNEBERGER, vnučka
a ostatní příbuzní v Západním Německu a v Československu.

Další informace podá: Čermákův pohřební ústav; tel.: 652-0243.

ZAPIŠTE SVÉ DĚTI DO ČESKÉ SOBOTNÍ ŠKOLY!

Milí rodiče a děti,

jak víte, pro naši krajanskou a exilní věřící obec z celého chicagského okolí se už po léta snažíme pro děti českého i slovenského původu — udržovat pravidelné vyučování v sobotní doplňovací katolické české škole. Tuto snahu jsme přijali jako závazný odkaz ctihodných sester Jaroslavy a Zdeňky (Sidonie); které ji po léta udržovaly při životě v osadě Blah. Anežky české.

Pro přesídlení většiny našich exulantských rodin do západních předměstí, vznikla před dvěma roky naléhavá potřeba "přestěhovat" sobotní školu někam dál na západ. Jediná farnost, která nám tehdy laskavě vyšla vstříc, byla osada *"Panny Marie - Královny nebes" v Ciceru (kdysi také osada česká)* — kam jste během minulých dvou let své děti obětavě dováželi. Škole z vděčnosti k sestrám Jaroslavě a Zdence jsme i v Ciceru ponechali jméno "Blahoslavené Anežky české".

Letos se nám podařilo dostati školu ještě trochu blíž vašim domovům na západních předměstích a to do farní školy **Panny Marie Svatohorské, jejíž adresa je 2414 So. 61st Ave., Cicero.** Je tam pohodlné parkování aut a prostorné "hřiště", takže pokud bude hezké počasí, děti se budou moci o přestávce proběhnout.

Aby nedocházelo napříště k zbytečným nedorozuměním a vysvětlování, jak to, že jsme škola "Blahoslavené Anežky české", když jsme nyní v Ciceru, budeme českou doplňovací katolickou školu nazývat "Školou pana kardinála Berana, na památku jeho zásluh, utrpení a návštěvy mezi námi v Chicagu.

Vyučování letošního roku začínáme v sobotu 25. září 1976 ve 12 hod. v poledne. Pokud můžete, laskavě přihlaste své děti během týdne 20.—25. září telefonicky u paní Uhlířové 184-2106: volejte laskavě po 6 hod. večer — anebo během dne od 9 hod. ráno do 5 hod. odpoledne v "česko-americkém kulturním středisku Velehrad", jehož telefonní číslo je 762-2044.

Ve škole, pokud nato časově stačíme, snažíme se děti vyučovat kromě češtiny, zpěvu, dějepisu a zeměpisu naší staré vlasti za mořem rovněž náboženství. Doufáme, že rádi použijete této příležitosti a dopřejete svým dětem, aby se naučily modlit v naší české řeči a dověděly se alespoň něco o Kristu Pánu a poznaly základy naší křesťanské tradice národní.

Buďte tak laskaví a upozorněte na tuto možnost své známé, o kterých víte, že mají živý zájem o náboženskou výchovu svých dětí.

Škola začíná ve 12 hodin a končí ve 3:30 odpoledne. Svátební volno, vánoční prázdniny a pod. budou dětem vždy předem oznámeny.

Zápisné je $5.00 pro rodinu za celý školní rok. Každé dítě potřebuje sešit, pero, tužku, papírové desky (folders) na *texty, které dětem rozmnožujeme.* Malé děti pastelové tužky na malování.

Dětem přejeme do nastávajícího roku hojnost Božího požehnání a zdraví, rodičům pak radost z jejich poctivého snažení a školního úspěchu.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
Františka Uhlířová

P.S. — Pokud máte děti, které nejsou přihlášené u zdejších amerických farností a nebyly u prvního svatého přijímání, anebo biřmování, buďte tak hodní, domluvte se o tom s námi a rovněž o tom laskavě řekněte svým známým, o kterých víte, že jejich děti ještě tyto svátosti nepřijaly. Jediný český biskup v USA, jeho Excelence Jan L. Mořkovský z Galveston — Houston, Texas, nám ve Filadelfii u příležitosti eucharistického sjezdu slíbil, že bude-li mu to jen trochu možné, rád na české biřmování vašich dětí přijede, aby měly na celý život milou vzpomínku. Víte-li též o někom z dospělých, který kvůli pronásledování církve v dnešním Československu anebo z jiných důvodů nebyl dosud biřmován, laskavě jej na tuto možnost upozorněte. Na přijetí obojích svátostí musí děti i dospělí projít náboženskou přípravou a proto vy, kteří máte o to zájem, přihlaste se nám co nejdříve, abychom i podle toho mohli zařídit náš vyučovací program a co nejdříve se dohodnout s panem biskupem o možnosti jeho příjezdu do Chicaga.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Pan farář mluvil pravdu. Nikdy nechodili v Montemagnu tak pilně do kostela, jako tehdy. Třikrát denně při každém kázání byl kostel nabitý, každý večer zpovědnice až praštěly. Boskovi pomocníci, Don Rua a Don Cagliero, ještě po letech si vzpomínali, jak se tehdy nazpovídali.

Boskův slib se roznesl i do okolních dědin: V Montemagnu sliboval misionář déšť, vyprávěli si lidé, a sázeli se: Bude pršet? Nebude? Nebude! A že bude!

"A myslíte, velebný pane, bude v pondělí opravdu pršet?" tázali se lidé Dona Boska, potkávajíce jej cestou z kostela nebo do kostela."

"Očistěte jen své duše, o jiné se nestarejte," odpovídal klidně Don Bosko.

Vyšlo slunce ráno o Nanebevzetí Panny Marie. Usmívalo se na kraj vesele a radostně, a pak hřálo, ba nehřálo, nýbrž bodalo svými paprsky. Don Bosko si v duchu vyčítal, jestli svým slibem o dešti nepokoušel opovážlivě Pána Boha. Bylo poledne, nebe jasné a čisté. Po obědě v zámku u Fassatich odešel Don Bosko do svého pokoje, uspořádat si trochu myšlenky pro odpolední kázání. Co chvíle se podíval z okna; nebe bylo jasné jako zrcadlo. Zvonilo na nešpory. Co jen řeknu těm chudákům, pomyslil si Don Bosko, nesmiluje-li se Panna Maria a nebude-li pršet?

Cestou do sakristie praví Donu Boskovi markýz Fassati: "Ubohý Done Bosko, dnes dopadnete špatně. Jsem opravdu zvědav, jak si pomůžete."

"Jene," řekl Don Bosko v sakristii kostelníkovi, "utíkej za zámek a podívej se, jestli se nějaký mrak neukazuje nad obzor."

"Ale kdepak," zvěstoval po dvou minutách kostelník, " v tu stranu od Bielly vidět mráček jak rukavice, ale to neznamená nic."

"Dobře," odvětil Don Bosko, "podej štolu, půjdu kázat!" Ovinuje si štolu, modlil se duši: Přesvatá Panno, věz, že nejde o mou, nýbrž o tvoji čest. Co řeknou o tvé moci lidé, kteří se tři dni těšili na déšť? Co si pomyslí tito křesťané, když se po tři dni tak přikladně chovali, aby si vydobyli deště? Panno přesvatá, vyslyš je.

V kostele doznívaly poslední verše z Velebí duše má Hospodina a Bosko vystupoval na kazatelnu. Všude hlava na hlavě. Zdálo se, že zástupy rozpučí kostel. Don Bosko se přežehnal a začal Zdrávas Maria. Do modlitby vložil celou svou duši, plnou důvěry v pomoc Panny Marie. Pomodliv se, kázal. Asi za deset minut se setmělo, okny bylo vidět, jak se nebe kaboní. Don Bosko kázal dál. Sotva pověděl několik vět, zableskło se, zahřmělo, až se kostel otřásl, zahřmělo po druhé, po třetí. Radostný šumot mezi lidem a zářivé oči svědčily o nejlepší náladě posluchačů. A zase blesk, hrom, a již bubnoval na kostelní okna hojný déšť. Srdce kazatelovo zajásalo vděčností a výmluvná ústa hlásala důvěru v Pannu Marii, o níž není slýcháno, že by koho opustila, kdo se k ní důvěrně utíká. Bylo po kázání, a venku ještě lilo; bylo po požehnání, kadidlo vonělo, kněží odešli od oltáře, kostelník zhášel svíčky, ale lid nemohl z kostela, venku lilo a lilo. Panna Maria svého chráněnce neopustila. Donu Boskovi šlo o čest a slávu její, Panna Maria bděla nad ctí jeho.

V roce 1850 byl Don Bosko pozván do Milána. Doba byla velmi těžká a nepokojná. Průmyslové velkoměsto se podobalo sopce, nabité povstalci a spiklenci. Policie, místo aby si všímala lidí opravdu nebezpečných a špatných, vzala si na mušku jeněze, zvláště kazatele, aby prý nepobuřovali lidu. Papež Pius IX. vyhlásil milostivé léto. Ale milánské kněžstvo bylo tak zastrašeno, že se nikdo neopovážil připravovat lid misiemi na milosti svatého roku. Pozvali Dona Boska, ale zrazovali ho, aby nekázal ve velkých kostelích, kam chodívalo mnoho lidu. Sám arcibiskup milánský, Mons. Romilli, pravil Donu Boskovi: "Velebný pane, nemám proti vám nic, ale budete kázat na vlastní odpovědnost. Jestli se vám přihodí nějaká nepříjemnost, nezasáhnu do ničeho, víte, že žijeme v dobách velmi nebezpečných." Don Bosko odpověděl panu arcibiskupovi: "Milosti, budu kázat, jak se kázalo před pěti sty lety." A kázal v pěti velkých chrámech milánských za ohromné účasti věřícího lidu, kázal až pětkrát denně, kázal bez bázně a beze strachu, jako v dobách politicky nejklidnějších, a nikdo mu nezpusobil nejmenší nepříjemnosti, naopak, všichni byli s misiemi velmi spokojeni.

Oddechem Boskovým bývalo poutní místo v Bessansu, svatyně sv. Ignáce. Bessans je osada v alpském údolí lanzském, severně od Turína. Na skalnatém kopci, vysokém asi 900 m, byl vystavěn v 16. století kostel sv. Ignáce z Loyoly, k němuž se obyvatelé celého okolí utíkali jako k svému ochránci a pomocníku. Správu kostela měli od roku 1677, jesuité, kteří vytvořili ze své svatyně význačné poutní místo. Za sto let, roku 1768, byli jesuité ze všech piemontských zemí vypuzeni a hora sv. Ignáce i s kostelem, klášterem a hustým dubovým lesem připadla arcibiskupství turínskému. Duchovní správou byli pověřeni kaplani, nastěhovaní do bývalého kláštera jesuitského. Jejich netečností a neobratností zahynuly pouti k sv. Ignáci skoro úplně.

Donu Gualovi, zakladateli známého nám již ústavu pro vyšší vzdělání kněžské, zželelo se pustnoucího poutního místa, vzkřísil pouti a pojal plán, zřídit u sv. Ignáce exerciční dům. Arcibiskup turínský, Mons. Buronzo, postoupil mu ochotně svatyni sv. Ignáce s klášterem a s okolím, a Don Guala vybudoval vlastním nákladem 80.000 lir nejen krásný exerciční dům, nýbrž i osmikilometrovou silnici k němu. Dříve se bylo možno dostat k sv. Ignáci jen chodníky. Břemena se musila naložit vždy na hřbety mezků. Roku 1810 byl Don Guala jmenován správcem hory sv. Ignáce a exercicie byly zahájeny. Každé léto bývaly pořádány dvoje exercicie pro kněze a dvoje pro laiky. Exercicií pro laiky se zúčastňovali nejen bohatší páni z Turína, nýbrž i mužové a jinochové nemajetní. "Opera pia di San Paolo — spolek sv. Pavla" a jiné zbožné spolky turínské platily za nemajetné exercitanty všechny výlohy. Po smrti Dona Gualy ujal se hory sv. Ignáce bl. Don Cafasso, dával pravidelně exercicie kněžské a vypomáhal i kazatelům při exerciciích laických. K spolupráci získal Don Cafasso brzo i horlivého Dona Boska. V červenci odcházel Don Bosko skoro na celý měsíc k sv. Ignáci. Bedlivě si vždy všímal, jestli je některé místo volné, aby nebylo nevyužitkované. Všechna volná místa obsadil pak svými hochy a tak jim umožnil, že se zadarmo zúčastnili exercicií. U sv. Ignáce si Don Bosko nejen odpočinul, třebas neúnavně zpovídal, ale zotavil se tam vždy i duchovně. Tam se seznámil s četnými lidmi, kteří mu otevřeli svá srdce a stali se jeho upřímnými přáteli, tam poznal nejlepší kněze a laiky z daleka široka a nabýval v nich pomocníků svého díla. Bez přátel a dobrodinců by nebyl Don Bosko své dílo nikdy vybudoval. Mnoho přátel a dobrodinců získal Donu Boskovi jeho nejoddanější otcovský přítel Don Cafasso, ale mnoho dobrodinců poznalo Dona Boska s kazatelny a ze zpovědnice u sv. Ignáce.

Don Bosko se modlíval co chvíle: "Pane, dej mi duše, ostatní si vezmi!" A Pán mu duše dával. Bylo krásné jarní ráno. Don Bosko se ubíral kolem osmé hodiny z kostela della Crocetta do Valdocca. Kde je nyní krásná městská čtvrť za nynějším hlavním nádražím směrem k Valdoccu, byla tehdy širá pustina. Sem tam trochu bodláčí a křoví, potom hromady smetí a odpadků, vyvážených z celého města. Najednou zpozoroval Don Bosko čtyři mladíky. Zdálo se hned, že na něho číhají. Vrátit se do města bylo již pozdě, byli by ho dohnali hned. Kráčel tedy odvážně až k nim. Mladíci zastoupili Donu Boskovi cestu a jeden z nich oslovil jej, příjemně se usmívaje. "Velebný pane, jsme v rozepři, posuďte, kdo z nás má pravdu."

Bosko se ohlédl, nikde ani živé duše. Jsem v pasti, pomyslil si, bude nejlépe zlákat je do města, jinak se nespasím.

"Rozhodněte tedy mezi námi," doráželi všichni, nevěkajíce však, o čem by měl rozhodnout.

"Milí přátelé," odvětil jim Don Bosko, "zde není místo vhodné. Víte co, pojďte si sednout k šálku kávy na svatokarelské náměstí, a tam uvidíme, kdo má pravdu."

Jestli kávu zaplatíte?"

"Ovšem, vždyť vás na ni zvu."

Chasníci se přidružili k Donu Boskovi a společnost se ubírala za přátelského rozhovoru do města.

Když přišli na svatokarelské náměstí, pravil Don Bosko: "Hoši, jděme vedle kostela, pojďte se mnou, pomodlíme se Zdrávas."

"Aha, vy nám chcete upláchnout," ozvala se banda jedním hlasem.

"Ale kdež, stojím přece za šálek kávy, ale žádám, abyste mě neodmítli, když chci po vás nepatrnou modlitbu."

"Chcete nás oblafnout. Začnete Zdrávas a potom celý růženec, co?"

"Když pravím, jediný Zdrávas, jde o jediný Zdrávas."

Hoši vstoupili do kostela a ledabyle se pomodlili s Donem Boskem předmodlený Zdrávas.

"A nyní na kávu," usmál se Don Bosko.

Zasedli u stolků, sklepníci donesli kávu, kluci oslazovali, míchali, srkali a bavili se s Donem Boskem jako nejlepší přátelé.

"Když jsme se tak sešli a spřátelili," pravil klukům Don Bosko, "půjdete se mnou k nám a moje maminka vám dá dobrou přesnídávku na vidličku."

"Výborně," usmáli se čtyři kosové a společnost se nesla k Valdoccu.

Cestou se spřátelili ještě lépe, a když se u Dona Boska ve Valdoccu posadili, ťal Don Bosko, sotva odložil klobouk, do živého: "Kdy jste byli, hoši, naposledy u zpovědi? Kdybyste měli brzo umřít, kde by se octla vaše duše?"

Kluci se podívali navzájem na sebe, nevědouce, co odpovědět.

"Ach, kdyby všichni kněží byli takoví, jako vy," pravil jeden z nich, "jistě bychom neodkládali se zpovědí."

"Nač mluvíte o jiných, když vám mohu posloužit já?"

"Ale nejsme připraveni."

"To je má věc, to je to nejmenší."

Pokračování

VLAST JEŽÍŠOVA.

(Dokončení ze str. 5)

jsem četl, mi nedaly tolik útěchy, kolik mi dala věta z bible: Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatku."

Podnebí je různé. Galilejské se podobá kalifornskému, přímořskou rovinu bychom mohli srovnat s italskou Riviérou a poušť Negeb si ničím nezadá s pouští Saharou. Přes období dešťů je však Palestina zemí slunce. Průměrná roční teplota je 17—24 stupňů C. V jordánském údolí ukáže teploměr někdy až 50 stupňů C. V létě vanou z východu horké, suché větry, v zimě chladné. Palestina však nezná sníh, jen vyjímečně napadlo v r. 1950 10 cm sněhu. V létě je obávaný tzv. vítr Hamsin, který vane od května do října, z Arabské pouště a spálí velkou část vegetace. I prorok Izaiáš nad touto spoušť nařikal a došel k smutnému závěru, že krása je jako květina na poli, která zvadne, když ji zasáhne dech Hospodinův.

A. J.

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaší trvalou teď mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

Gu.4-1118
MARINA´S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon — formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obývárku a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

American Slavs, save for the Bohemians and Protestant Slovaks, had not found common ground upon which to unite due to ethnic and religious differences. Very little love, indeed, was spent by the Poles on the Czechs, since the latter were historically Russophils. The South Slavic immigrant groups were numerically insignificant and too scattered to contribute successfully to the project which Hlavacek intended.

Though their effort to expand into American pan-Slavic proportions failed, the socialists in the 1900's and 1910's demonstrated an ability to work successfully in their own ranks. They became a disciplined group, active propagandistically and educationally. Trained agitators, skilled in indoctrination and argument, advanced the radical position among labor. Adopted in 1903, organizational By-Laws defined the operation of the Czech sections, and the manner of affiliation with the American Party, and outlined the character, role, and responsibilities of the members. Article V placed the executive control of the entire federation or branch, as the Czechs called it, under a central committee and national Czech secretary. A bureau of speakers, circulating library, and local organizations were provided for. A local central committee, where two or more sections existed, elected a chairman, secretary, and colporteur of literature. The membership of each section was fixed at not less than five or more than five hundred members. Every one of these assumed the duty to attend meetings regularly, propagate the Party, and educate himself in Marxianism through a systematic reading.

By 1910 Czech-American socialism excelled any Czech progressive organization heretofore attempted. It enjoyed a relatively stable membership, especially in the mining areas of the Eastern United States, where employees still had reason to search for social and economic justice. It co-operated with other types of unionism in strikes on a local and national level and on this score became the prime contributor to the success of the nation-wide walkout in the needles industries in 1910. The socialist relations with Bohemia's Social Democracy were intimate. They were confirmed and bolstered by American visits of a number of Bohemia's leaders and defenders of the working man, among them Thomas Masaryk, Vojta Benes, and Francis Soukup. Ideologically, if not numerically, the Czech-American socialists constituted a thriving branch grafted on the trunk of the American Socialist Party, possessed an intelligent periodical and daily press, succeeded in embarking upon a number of co-operative business projects, and supra-national ideals or internationalism of Marxianism notwithstanding, cultivated aspects of the Czech national heritage in such things as gymnastic societies, schools, and choral and dramatic circles.

The ethnic phases of socialistic activity were in part commanded by the immigrant's psychological need of cultivating certain racial and cultural antecedents. Yet, they served to a greater purpose, particularly in their gymnastic elements, to fulfill the request of the International at physical training and hardening of the body and propagating doctrines through other means than direct action. The radical gymnastic movement (the Sokol) dated to the late 1880's and the 1890's. The American Worker's Gymnastic Association (Dělnický Americký Sokol) was founded in New York partly as an agency to train men for arms bearing and military leadership. "The famed founders of the Bohemian Sokol, Fuegner and Tyrs, wanted to train officers in the Sokol... Let us follow these ideals", that is train revolutionary officers. The New York gymnast group was established on March 21, 1892 and as a pioneer organization antedated the native Czech socialistic union by five years, for the latter was founded until 1897, when the socialists were expelled from the original Sokol union of Bohemia. The first supervising physician of the New York body was the famed Czech-American anthropologist and curator of the Smithsonian Institution, Dr. Ales Hrdlicka "whose intelligence and sobriety sought to modify the ultra-revolutionary temper of the worker's movement in New York". By 1900 there were eight separate training groups in the New York region: in the city itself, on Long Island, and in New Jersey. Each had a suitable athletic field and assembly hall, and its activity also included dramatics, music, social, and literary endeavor.

After 1900 the Progressive gymnast movement took root in other communities, notably Chicago, Cleveland, St. Louis, and Detroit. Ideological differences, however, prevented its unification. This came only in 1936 when a general socialist turner meeting, or the first Labor Olympiad, was held in Cleveland. At this time reconciliation took the form of an expedient. The gymnasts were angling for the support and adherence of the younger element. A large radical gymnastic organization was to be an attraction for the second and third generation and induce it to follow the footsteps of its forebearers. The attempt failed. Except for Cleveland, where even today the physical training societies besides their halls have romantically set outdoor athletic grounds, the movement lost out everywhere.

How much the immigrants among the socialist contributed to the maintenance and stability of the gymnastic societies was proved by the development and progress of the groups to 1914. Indeed, the shining hour of the organizations arrived just before the World War. In Chicago the progressive turner circles boasted of a membership of seven hundred, had training units of men and women, and contributed volunteers to the Czechoslovak Legion, forming in the first years of the war in Canada. In November 1918 under the impact of a romantic national sentiment, the socialists joined the liberal and freethought Bohemian Gymnastic Union (Obec Sokolská) of the United States. The union of radicals with people of middle class mentality, however, proved unworkable. The liberals disagreed with the socialist ways of conduct and rejected the red costume shirts, which the socialists affected. In 1920 the two groups parted. In the 1920's radical turner effort suffered losses of membership largely due to immigrant restriction laws. In addition its ranks dwindled because of the defection of relatively large numbers, which deserted Marxianism for the Communist Workers' Party. The extent of harm done was indicated by the situation in Chicago, where only one gymnastic group, the Equality (Rovnost) functioned in the 1920's.

As a doctrinal guide and cultural mentor, the progressive labor press ranked high in the Czech dailies and periodicals published in the United States. Though it engaged in the use of the invective, radical journalism seldom stooped to that crudity or vulgarity, which sometime found space in Czech-American partisan journals and magazines. Its seriousness of purpose tended to improve the standard of Bohemian journalism as to quality of news and items.

It exposed graft, corruption, violence in lynchings, riots, and strikes. It printed works and opinions of radical leaders, discussed economic theories, reported systematically on the progress and accomplishments of social democracy in Europe, and fought for sex equality and abolition of child labor. Because of its atheistic slant, it found many readers among the rationalists and freethinkers.

Socialist literary activity excelled in translations of German, French, and English radical works rather than in original creation. Creative writing, recorded in almanacs, pamphlets, commemorative works, and independent publications, was predominantly the effort of party exponents cultivating the *short story, longer prose,* essay, or romantic revolutionary and proletarian verse. Of the more important writers in the field, the following must be recorded: Frank Hlavacek, whose talents already have been described; Joseph J. Kral, lawyer, economist, and versatile freethought and radical author; Joseph Martinek and Teny Novotny, able practitioners of proletarian prose and journalism; and Charles Pergler, who commanded considerable skill of expression in both English and Bohemian and used it for promotion of social reform and freedom of Czechoslovakia in World War I. Of American writers, Edward Bellamy, Jack London, Eugene Debs, and Upton Sinclair were most avidly read by the Czech socialist. Practically all of Sinclair's writings were translated. A Chicago socialist almanac offered twety-three of Jack London's books in Bohemian. Considerable attention, too, was given to the translation of informative pamphlets dealing with local or state social and economic legislation and labor laws.

Experimentation with communal societies, a facet of activity which might logically accompany an enterprising Marxist movement, received only scant and unofficial recognition.

(Continued in next issue)

Sister Mary Emiliana Forst died at Sacred Heart Convent in Lisle, Ill.

Funeral services for Sister MARY EMILIANA FORST, 81, were held September 11th at Sacred Heart Convent, Lisle, Illinois. Bural was in the convent cemetery. Sister died September 9th in the Sister's Infirmary after a short illness.

A native of Chicago, Sister Mary Emiliana entered Sacred Heart Convent on January 1, 1912, made her Perpetual Profession of Vows on January 1, 1920 and celebrated her Diamond Jubilee on August 15, 1973.

In Lisle, Sister taught at St. Joan of Arc and St. Joseph Orphanage and in Joliet, at Sts. Cyril and Methodius School. She also taught at Our Lady of Lourdes, St. Michael, St. Vitus and St. Joseph in Chicago; St. Mary of Celle in Berwyn and Our Lady of the Mount in Cicero. Other assignments were Omaha, Nebraska, Fort Worth and Dallas, Texas. *Sister retired to the Priory in* 1971 where she helped with household duties and worked in the Occupation Therapy Department.

Sister Mary Emiliana is survived by her brother, Mr. George Forst, Fort Lauderdale, Florida; a sister, Mrs. Agnes Louis, Park Rapids, Minnesota; a brother-in-law, Mr. James Bartizal, Villa Park; and two nieces, Mrs. Karlovsky, Bellwood, and Mrs. Stetina, Schaumburg.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our
RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

BYZANTINE CATHOLICS AT THE PHILADELPHIA EUCHARISTIC CONGRESS

By Rev. Msgr. Basil Shereghy

The forty-first International Eucharistic Congress now belongs to history. The last such Congress on American soil was held in Chicago in 1926. Though a representative number of American Byzantine Catholics; led by Bishop Basil Takach, attended the Chicago Congress, their participation was rather symbolic. It did not leave a lasting impression on the majority of the participants. In 1926 the Byzantine Catholics were still misunderstood by a great number of their Latin Rite fellow Catholics. They were considered guests rather than equal partners at the Congress.

Fifty years later, at the Eucharistic Congress in Philadelphia, we had a strong feeling that the presence of the Byzantine Catholics was of great spiritual significance. It had an impressive effect on the participants and confirmed, once and for all, that the Byzantine Catholics are members of the same family. The 20,000 who were present at the concelebrated Pontifical Divine Liturgy on Saturday afternoon could not have left the Veteran's Stadium without a strong cognizance of the universality and unity of the Church and the liturgical richness and splendor which the Byzantine faithful guard.

The many liturgical functions, lectures, concerts and exhibitions were marks not of mere existence, but of the vitality and internal strength of the Byzantine Church in America. Byzantine Rite participants were not imported for the "show" on this special occasion. They were, rather, bishops and priests who serve American Byzantine Catholics, born and raised in America, their homeland for more than a century.

BYZANTINE CATHOLIC ACTIVITIES

It is not my intention to describe the entire Eucharistic Congress. I simply wish to reflect on the participation of the Byzantine Catholics in this 41st Congress.

All the activities sponsored by the Byzantine Catholics were well organized and properly executed. Considering the fact that all their activities had to be in compliance with an over-all plan, and dependent on many factors of a sensitive nature, only few minor details could have stood improvement. Every day of the week there was a special program for the Byzantine Catholics. Divine Liturgies were celebrated daily in various churches and were well attended.

Holy Ghost Church was the site where the greater part of the liturgical activities was conducted. Father Francis Gera certainly merits well deserved recognition for making available his church, organizing the various liturgical and social activities, graciously hosting the clergy and laity and always intervening to solve many personal problems of the participants. For all of us who attended the Congress, the Holy Ghost Church was our temporary parish and Father Gera our temporary pastor.

On Tuesday afternoon, Drexel University hosted a scholarly symporium dealing with the persecution of the Byzantine Catholic Church by the communistic regimes following the Second World War. Among the lecturers and panelists was the well known historian and scholar - Father Athanasius Pekar, O.S.B.M., who presented a well documented paper on the persecution and liquidation of the Byzantine Catholic Church in Subcarpathia. Father Pekar's paper was a vivid document of the deep faith and loyalty of the Carpatho-Ruthenians to their Church and especially that of their Bishop-martyr Theodore Romzha who, despite the intense pressure of communist officials, remained a shining beacon of hope for his severely tried faithful.

VOCATION DAY

Wednesday was designated as Vocation Day. Our four hierarchs — Archbishop Stephen Kocisko, Bishops Michael Dudick, Emil Mihalik and John Bilock, together with 30 priests of our Metropolitan Province offered the Divine Liturgy in Holy Ghost Church. Bishop Emil Mihalik delivered an appropriate homily, revealing the dire need for vocations to the priesthood and suggesting helpful means for achieving results in this all-important matter. A reception followed in the Holy Ghost Auditorium for the clergymen and the approximately 50 Sisters who attended the Liturgy.

In the evening the Holy Ghost Choir, under the direction of Prof. Daniel Kavka, presented a concert. The performance of the choir was of high musical and artistic quality, a delightful experience. Professor Kavka and the enthusiastic members of the choir are making a great contribution toward promoting the beauty and liturgical richness of our rite. Their apostolate is necessary and rewarding. We need ensembles of this quality in other places to represent our liturgical singing.

Friday, the Feast of the Holy Transfiguration, Holy Ghost Church was once again the site of a Pontifical Divine Liturgy offered by Archbishop Kocisko. Msgr. Michael Durisin preached the homily, appropriately linking the Feast of Transfiguration to the Holy Eucharist.

EXHIBITS

The Byzantine Catholics were well represented in the Religious exhibits arranged in the Philadelphia Civic Center. The Eparchy of Passaic sponsored an attractive liturgical exhibition entitled "The Living Icon". The displayed material: liturgical vessels, icons, photographs and books, portrayed the liturgical life of our faithful. The items were artistically arranged, making an impressive effect on the viewers.

The photographs of our martyr bishops would have greatly contributed to the value of the exhibit. Other Eastern European peoples publicly honored their confessors and martyrs. Our own Bishops Romzha, Gojich and Hopko deserve similar recognition. They are our spiritual giants, leaders and heroes. We must bring forward their example, as often as possible, for our common encouragement, edification and inspiration.

The Sisters of St. Basil the Great from Uniontown had an attractive exhibition booth in which they displayed pictures, books and leaflets dealing with their monastic life and activities. The Byzantine Office of Education likewise had an interesting display of books and pamphlets .They were of great interest to the visitors. From this booth several thousand copies of the Byzantine Catholic World were distributed.

BYZANTINE LITURGY IN THE VETERAN'S STADIUM

Saturday morning in Holy Ghost Church our hierarchs, in concelebration with 15 priests, offered the Divine Liturgy. In his sermon Bishop Dudick eloquently explained the role and importance of the various rites in the Church. He underscored the spiritual richness and liturgical beauty of the Byzantine Rite and urged his listeners to learn more about their rite and to follow it more diligently.

Saturday afternoon a crowd of 20,000 people gathered in the Veteran's Stadium to participate in a Divine Liturgy concelebrated by 13 Byzantine Rite prelates from various countries of the world. Patriarch Maximos V (Hakim) was the principal concelebrant. Following the Gospel, Archbishop Stephen J. Kocisko delivered the homily. Speaking to the participants of the Eucharistic Congress, Archbishop Kocisko very appropriately elucidated the disposition necessary for worthy reception of the Holy Eucharist. Using the Communion Prayer as the basis of his sermon, he explained dogmatically, liturgically and spiritually the attitude of a Christian toward the Holy Eucharist.

Sixty priests distributed the Holy Sacrament to the thousands of communicants. The choirs singing the responses were excellent, one of them being that of Holy Ghost Church. An impressive candlelight procession followed the Liturgy. Rev. Msgr. Andrew Pataki, J.C.L., rector of the Byzantine Catholic Seminary, served as one of the deacons for the Liturgy, representing the Metropolitan Province.

The Byzantine Catholics were not absent from the concluding ceremonies on Sunday, the last day of the Congress. Deacon Charles Yastishock of the Passaic Eparchy read the Gospel during the closing Liturgy, while two members of Holy Ghost Parish presented bread and wine to the Papal legate, Cardinal James Knox, for the Divine Liturgy. Members of Holy Ghost Parish also took part in the "Parade of States", wearing native costumes.

The participation of the Byzantine Catholics in the 41st International Eucharistic Congress was beneficial both spiritually and emotionally. It was a unique religious experience and a good representation of our Byzantine Rite before the Eucharistic Christ and before our fellow Catholics.

Holy Name Society Blessed Agnes Parish

ON SUNDAY, Oct. 10th Blessed Agnes Holy Name Society will celebrate "Fifty years of Service for God and Community." To commemorate this milestone, a special jubilee Mass will be concelebrated at 4:30 PM in Blessed Agnes Church. You with your family and friends are most cordially invited to this Mass. A family style dinner will be served after Mass in our parish Auditorium. Tickets for the dinner will be $7.50 per person and must be paid for by Oct. 3rd. Tickets will be available from Holy Name officers or ushers. For further information, call 277-9295 or 521-1356 after 6:00 PM.

MALÁ UKÁZKA Z TOHO, CO LZE KOUPITI U PANCNERA V BERWYNU

Bible svatá (česká) $4.25, pošt. $4.90. — Svatá biblia (slovenská) $5.00, pošt. 5.75. — Modlitební knihy české i slovenské.

SLOVNÍKY: Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický $9.00, pošt. $9.75. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, pošt. 5.45. — Say it in Czech (English-Czech Phrase Book) $2.75, pošt. $3.25. — Čeština pro cizince (Czech for English speaking students) $6.95, pošt. 7.45. — E. J. Žižka: Czech language lessons, 192 stran, brož., $1.50, pošt. $1.75.

Mnoho jiných českých knih, seznam právě vyšel — žádejte!

SELSKÝ BETLÉM k vystřihování a upravení nalepením na lepenku nebo dřevo. Velmi pěkně barevně proveden é na způsob Alešových kreseb. Tři velké archy $1.95, pošt. $2.75.

Právě došla z Československa velká zásilka rekordů Supraphonu a Pantonu!

Křišťálové sklo, keramika, rekordy, blahopřejné lístky české a slovenské, potřeby do kuchyně, koření, čaje a mnohé jiné. — Seznam zdarma.

SUŠENÉ LETOŠNÍ HŘÍBKY, světlé, na slunci sušené, 1 lb. $21.50, pošt. $23.25 — ½ lb. $10.80, pošt. $12.15 — ¼ lb. $5.90, pošt. $6.90.

MAĎARSKÁ PAPRIKA v plechovce: sladká $1.35, pošt. $1.85 — pálivá ve stejné ceně.

SMOKED GOOSE PATE, imp. paštika z Francie, plechovka $1.00, pošt. $1.50.

IMP. SÝR S KMÍNEM, kus 69¢, poštou nejméně dva za $2.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.
telefon 484-3459

FROM THE DIARY OF OUR UNDERGROUND PRIEST

Communicated by Father A. Pekar, O.S.B.M.

I was fortunate to receive a copy of the Diary of one of our underground priests in the Old Country whom, for obvious reasons, I will identify only by his pseudonym - Father Stephen Berezovskyj. He survived both liquidations of our Greek Catholic Church, first of the Mukachevo Eparchy in 1949 and then of the Priashev Eparchy in 1950, as an underground priest. In his diary he recorded some events of which he himself was a witness or of which he had a first hand information. Since this year we observe the twenty-fifth anniversary of the fraudulent and unjust condemnation of our saintly Bishop Paul P. Gojdich, O.S.B.M., of blessed memory, therefore, let us recall some events that led to the liquidation of the Greek Catholic Church in Priashivschina, as they were recorded by Father Berezovskyj in his diary.

Of course, this will be a free translation from the Ruthenian original.

PART ONE

In his diary Father Berezovskyj writes:

"As I am hiding in the fields, lying in a tall grass not far from the woods, there comes to mind some events that preceded the liquidation of our Church. Already six months before the Synod of Priashev (April 28, 1950, A.P.) some of our priests intercepted the official Bulletin of the Communist Party, by which the leading members of the party were informed about the liquidation of the Greek Catholic Church in Czechoslovakia. They were ordered to initiate a smearing campaign against the Church and the clergy, using all sorts of deceitful and devised accusations. At the same time the Communist Government issued an order that all the priests are bound to take an oath of loyalty to the State.

"The day before yesterday they (the Communist authorities — A.P.) informed me to be ready for the forthcoming meeting of the clergy in Priashev. They did not specify what kind of meeting it was supposed to be and we had no notification from our Bishop. Recently, the post office refused to deliver any communication of our Bishop to the clergy.

"On the indicated day (April 28, 1950 — A.P.) the member of state security (STB) came to escort me to Priashev. But he didn't find me at home. I took refuge in my hideaway. Not knowing any reason for the summons I decided rather to hide. And my suspicion was justified.

"The Communists declared the meeting of the clergy in Priashev — a Synod. They gathered together several hundred workers and some priests, who were all escorted by the security men into the meeting hall (Hotel "Cierny Orol" — A.P.). I heard that during the meeting, when the people heard the alleged accusations against the Greek Catholic Church and the resolution was passed for its liquidation, they all cried like little children.

"The following day the security agents began to pick up all the Greek Catholic priests and ordered them to sign a petition for joining the Orthodox Church. This method was proven since the czar's times. In such a way the Ukrainian Catholic Church of Kholm was liquidated in 1875. Those priests who refused to sign the petition were immediately arrested and taken into the concentration camps. This process of "persuasion" of the Greek Catholic clergy lasted several weeks.

UNDERGROUND PRIEST

"I am hiding in the stables or in the fields of my parishioners. Usually I celebrate my daily Divine Liturgy under the trees, in the woods, far away from the people.

"Finally, the secret agents started to hunt for the underground priests in hiding. Many of them were caught. They even turned against the faithful, since in many villages the people refused to consign their church to the Orthodox. Consequently, many leading parishioners, men and women, were promptly arrested.

"In my parish a young girl died. She was only eighteen. But before her death she begged her parents not to let her to be buried by the Orthodox priest. As for myself I just couldn't come without being arrested. So, I blessed a handful of earth and the people themselves buried the girl, throwing blessed soil into the grave. But they knew that at the time of the girl's funeral, hidden in the fields, I was singing the funeral services for her.

"My parish house was often surrounded by the gendarmes and their hunting dogs. They intended to apprehend me at any cost. They were constantly questioning the villagers, even the small children, about my where abouts. Many times my parishioners contacted me, even some children would notice me. But they were silent. They would never betray their own pastor.

"The security men became impatient. They began to threaten my parishioners. They posted an ordinance against me. Everyone who dared to hide me or my belongings would be arrested and put into concentration camp. The entire village was seized by fear. Not to expose them to such danger I, finally, decided to leave.

"Yes, I was forced to leave my own parish, my church and my parishioners. I became a "wanted criminal". They hunted me as the "enemy of people". I had to disappear. But before leaving I made a copy of the Act of Contrition for every family in the village. This little prayer had to replace their priest in the case of emergency for many years to come..."

BISHOP ARRESTED

"They have arrested Bishop Paul P. Gojdich, O.S.B.M., the ordinary of the Eparchy of Priashev and his auxiliary, Bishop Basil Hopko, S.T.D. They also arrested many Greek Catholic priests. Some of them were properly "conditioned" during their investigation in order to stand a "mock" trial. Others were taken directly to the concentration camps, from where they were then assigned to hard labor in the mines or industrial factories. Their families had to share the fate of their deportation.

"This operation continued throughout the entire summer (of 1950 — A.P.). Finally winter came. In many villages the people refused to accept the Orthodox priests. They rather closed their churches. Then the gendarmes came. They began to arrest the leading parishioners. During the reign of terror the secret agents broke the locks on the churches and rectories and installed the Orthodox priests in the villages. Then the people were threatened — go to church or *else*...

"The Communists staged a trial against the saintly Bishop Gojdich (in January, 1951 — A.P.). Some parts of the "mock" trial were even broadcasted. But the people knew that their Bishop was innocent. They knew very well that all the alleged "crimes" of their Shepherd were Communist lies and deception. Yes, the Communist propaganda was unable to undermine people's trust in their saintly Bishop. They knew he was a holy man!"

* * *

"During the Dubchek's era in 1968, a most revealing Declaration of the former members of State Security (STB) appeared on the pages of the Slovak paper, "Východoslovenské Noviny". They wrote:

"These lines are written by us, the former members of STB, who in 1950 were fired from their jobs because they refused to produce a false evidence in order to frame up the Greek Catholic priests, as for example to plant firearms under their beds, in order that they could be prosecuted in the criminal courts.

"Those who complied with such orders remained in the service and are now holding the commanding posts in the State Security, while we are laboring as common workers..."

"The people knew that our Bishops and the clergy were tried by the Communists under the pretext of false accusations and false witnesses, but the above declaration in the "Východoslovenské Noviny" proves beyond any doubt what *kind of strategy was applied* by the Government in the liquidation of the Greek Catholic Church in Czechoslovakia".

(Byzantine Catholic World)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

WHAT IS BEING DONE ABOUT TAXES

Justice Holmes once said, "taxes are what we pay for civilized society." Someone else has said recently, "if that is true, then the United States can't stand anymore civilization, for we are already paying more than 40 per cent of our income in taxes."

Still others have said: "Taxes are like the weather . . . everybody always talks about it, but nobody ever does anything about it."

But, something is being done about taxes . . . both in Washington and all over America. First, in the nation's capitol the Tax Reform Act of 1976 is the most massive effort to completely rewrite our tax laws which has been undertaken in a number of years. And it offers both hope and danger. The hope is that a new tax law will really be fair and distribute the burden of government financing in an equitable manner. Most Americans will feel a great deal better about paying taxes if they know that all individuals whose resources and responsibilities are equal are taxed at the same rate.

The danger is that a new tax bill might be adopted on the basis of redistribution of all wealth. Some in Congress are striving mightily to place the major burden of taxation on business. If they succeed, they will fail . . . for the consumer will end up paying those business taxes in the form of higher prices for products and inflation will indeed destroy our nation and our system of government.

The best tax reform act of 1976 would be for the federal government to stop spending more than its income, and start moving toward a balanced budget. That would begin restoring faith in Congress.

And that brings us to what is being done about taxes elsewhere. According to Jack Anderson, a large number of Americans are refusing to pay federal income taxes. They filed a signed, blank return and apparently are now waiting for Internal Revenue to take them to court.

We must also convince our Congressmen that we strongly oppose their attempts to put a higher and bigger share of the taxes on the business corporations that make the majority of our high-paying jobs, and are the heart of our nation's prosperity.

The fact that the employers do not have as many votes as the employees may be tempting to the politicians, but ignoring the interests of the employers could do for America what it has done for England. She is in very desperate straits.

Czech Mass every Sunday at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500